

FFB-11/2010.
(FFB-30/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2011. április 21-én, szerdán 10 órakor
a Képviselői Irodaház III-as számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott:</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztatás a parlagrafü-mentesítéssel kapcsolatos 2010. évi feladatok végrehajtásáról, valamint a 2011. évi parlagrafü szezonra való felkészülésről, a végrehajtással kapcsolatos tárcaközi tevékenység összehangolásának módjáról</i>	5
<i>Jordán László tájékoztatója</i>	6
<i>Tájékoztatás a parlagrafü elleni küzdelem egészségügyi vonatkozásairól</i>	10
<i>Gyebnár Brigitta tájékoztatója</i>	10
<i>Prof. dr. Nékám Kristóf tájékoztatója</i>	11
<i>Tájékoztatás a jövő nemzedékek országgyűlési biztosának a parlagrafü elleni küzdelem egyes kérdéseiről szóló állásfoglalásáról (J/1656/2009.), a védekezés szervezeti és költségvetési összefüggéseinek vizsgálatáról</i>	15
<i>Tájékoztatás a bizottság keretében működő Allergia-parlagrafü kerekasztal tevékenysége, javaslatok az együttműködésre, az intézményrendszer fejlesztésére, a pénzügyi finanszírozásra, jogszabály módosításra vonatkozóan</i>	17
<i>Az 1-4. számú napirendek keretében elhangzottak megvitatása (kérdések, hozzászólások, válaszok)</i>	22
<i>Meghívottak hozzászólásai</i>	31
<i>Válaszok</i>	33
<i>Elnöki összefoglaló</i>	40

Napirendi javaslat

1. Tájékoztatás a parlagfű-mentesítéssel kapcsolatos 2010. évi feladatok végrehajtásáról, valamint a 2011. évi parlagfű szezonra való felkészülésről, a végrehajtással kapcsolatos tárcaközi tevékenység összehangolásának módjáról. Előterjesztő: Vidékfejlesztési Minisztérium képviselője
2. Tájékoztatás a parlagfű elleni küzdelem egészségügyi vonatkozásairól. Előterjesztő: Nemzeti Erőforrás Minisztérium képviselője
3. Tájékoztatás a jövő nemzedékek országgyűlési biztosának a parlagfű elleni küzdelem egyes kérdéseiről szóló állásfoglalásáról (J/1656/2009.), a védekezés szervezeti és költségvetési összefüggéseinek vizsgálatáról. Előterjesztő: dr. Fülöp Sándor, a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa
4. Tájékoztatás a bizottság keretében működő Allergia-parlagfű kerekasztal tevékenysége, javaslatok az együttműködésre, az intézményrendszer fejlesztésére, a pénzügyi finanszírozásra, jogszabály módosításra vonatkozóan. Előadók: Bartos Mónika (Fidesz) Szabó Rebeka (LMP), a kerekasztal szóvivői, dr. Bándi Gyula tanszékvezető egyetemi tanár, a kerekasztal által felkért jogi szakértő
5. Az 1-4. számú napirendek keretében elhangzottak megvitatása (kérdések, hozzászólások, válaszok) Felkért hozzászólók: az Országgyűlés Mezőgazdasági bizottságának képviselője, dr. Kovács József , az Országgyűlés Egészségügyi bizottságának elnöke
6. Az elhangzottak összegezése, következtetések, javaslatok - dr. Oláh Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Oláh Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) alelnök
Dr. Nagy Andor (KDNP) alelnök
Bartos Mónika (Fidesz)
Fejér Andor (Fidesz)
Fülöp István (Fidesz)
Sebestyén László (Fidesz)
Dr. Aradszki András (KDNP)
Bödecs Barna (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott:

Dr. Bácskai János (Fidesz) dr. Nagy Andornak (KDNP)
Bányai Gábor (Fidesz) dr. Turi-Kovács Bélának (Fidesz)
Bodó Imre (Fidesz) Fejér Andornak (Fidesz)
Koncz Ferenc (Fidesz) Sebestyén Lászlónak (Fidesz)
Schmidt Csaba (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)
Tóbiás József (MSZP) dr. Oláh Lajosnak (MSZP)
Kepli Lajos (Jobbik) Bödecs Barnának (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Jordán László (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal)
Gyebnár Brigitta főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Prof. dr. Nékám Kristóf (Irgalmasrendi Kórház)
Dr. Fülöp Sándor, a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa
Bartos Mónika (Fidesz)
Szabó Rebeka (LMP)
Prof. Bándi Gyula tanszékvezető egyetemi tanár (PPKE)
Jáczku Tamás (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Szalkai Gábor (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Exner Tamás (Parlagfümentes Magyarországért Egyesület)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 6 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. OLÁH LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Szeretettel köszöntök mindenkit. Engedjék meg, hogy név szerint egyesével ne soroljam fel a meghívott hozzászólókat, mert az ülés negyedét elvenné ez. Szeretettel köszöntöm a megjelent érdeklődőket, a bizottság tagjait. Szalóki úr elmondása alapján a bizottság határozatképes, ezennel az ülést megnyitnám.

A napirendi javaslatokat előzetesen kiküldtük. A mai nap gyakorlatilag a parlafű jegyében zajlik. Kérdezem a bizottsági tagokat, hogy a kiküldött napirendi ponttal kapcsolatosan van-e bármilyen észrevétel, módosító javaslat. *(Nincs jelentkező.)* Aki egyetért a napirendi pontokkal, kérem, kézfelemeléssel jelezze ezt. *(Szavazás.)* Egyhangúlag a napirendi pontok elfogadásra kerültek.

Tájékoztatás a parlafű-mentesítéssel kapcsolatos 2010. évi feladatok végrehajtásáról, valamint a 2011. évi parlafű szezonra való felkészülésről, a végrehajtással kapcsolatos tárcaközi tevékenység összehangolásának módjáról

A Parlafűmentes Magyarországért Egyesület és a bizottság közös kezdeményezése ez a mai ülés, és hogy miért volt erre szükség, akármilyen cikket megnézünk, vagy hogyha megnézzük az ombudsman úrnak a most kiadott beszámolóját, abban is azt írta, hogy a lakosság egyharmada allergiás, és ezeknek egy jelentős százaléka parlafű-allergiás, és ez azt jelenti, hogy nemcsak parlafűszezonban betegszik meg évről évre, de komoly légúti szövődményekre is számíthatnak hosszú távon, összességében pedig akár jó néhány életévbe is belekerülhet ez a dolog. Szakértők azt mondják, hogy évente akár 10-15 százalékkal növekedhet a parlafű-allergiások száma. Ez azt jelenti, hogy minden év, amit elvesztegetünk, tovább növeli ezt az érzékeny populációt. Gyakorlatilag ilyen számadatoknál már népbetegségről lehet beszélni.

Ilyen mértékű biológiai légszennyezetség talán az európai kontinens más részein nem is tapasztalható. Az ország gyakorlatilag teljes részén előfordul, elsősorban persze külterületen és mezőgazdasági területen. Amikor azt gondoljuk vagy sokan azt gondolhatják, hogy ez nem kerül másba mint néhány csomag papír zsebkendőbe, mert egy kicsit könnyezik az ember, azokat el kell hogy keserítsük, hogy azonkívül, hogy az egészségben hatalmas károkat okoz, de hát konkrétan az ország számára anyagiakban is mérhető károkat okoz, akár a gyógyszerek, akár a táppénzes napok, akár a lakossági kiadásokat, hogyha tekintjük, de beszélhetünk az agráriumban jelentkező kiadásokról is vagy a turisztikai bevételkiesésekről, tehát nincs olyan terület szinte, ahol ne okozna ez valódi károkat. Abban mindenki egyetért, hogy megnyugtató hosszú távú megoldásra van szükség, a megfelelő életminőséghez szükséges környezeti állapot megteremtése érdekében kiemelt figyelmet kell fordítanunk a parlafű elleni védekezésre. A mai nap talán a megelőzés jegyében kellene hogy elteljen, hogy mit kell ahhoz tennünk, hogy ne a kezelésen legyen a fő hangsúly.

Amikor beszélünk erről a dologról, akkor az a legegyszerűbb, hogyha mindenki csak annyit mond, hogy hatalmas pénzből mit lehetne csinálni. Én a hozzászólókat arra is kérném, hogyha nem olyan sok ez a pénz, akkor is mondják el, hogy mik azok a dolgok, amin érdemen elindulni, aminek az irányába el lehet mozdulni.

Az előzetesen elfogadott napirendek alapján először a Vidékfejlesztési Minisztérium részéről kérnénk egy tájékoztatást. Előzetesen küldtünk ilyen indikatív kérdéseket, hogy milyen irányba beszéljenek. Szeretnénk, ha hallanánk néhány gondolatot a 2010-es évben végzett tevékenységről, a 2011-es programról, magáról a parlafű-stratégiáról, az egy százalékos adóforintok felhasználásáról, hogy hogyan és miként gondolják, az önök által

létrehozott munkacsoport munkájáról, és még sorolhatnám tovább, de szeretném, hogyha ezekre mindenképp kitérnének.

Nem tudom, hogy hogyan osztják meg egymással a hozzászólásokat. Azt kérem, hogy a jegyzőkönyv számára mindig mutatkozzanak be. Minisztériumként 15-20 perc az időlimit. Köszönöm szépen.

Jordán László tájékoztatója

JORDÁN LÁSZLÓ (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait és a megjelenteket. Jordán László vagyok, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal növény-, talaj- és erdővédelmi elnökhelyettese.

Az idei évben, illetve az elmúlt év második felében az én feladatomban lett a parlagfűmentesítés koordinálása. A kollégák Szalkai Gábor, aki a Vidékfejlesztési Minisztérium növény- és talajvédelmi osztályának a vezetője, főosztályvezető-helyettes.

A beszámolómat azzal kezdeném, hogy egy kis kitekintést írtam össze az elmúlt évek tapasztalatai alapján, ugyanis mint gyommentesítési program már 1990 óta kiemelt feladata volt a növényvédelmi hatóságnak e tevékenység. Kezdetben mint általános gyommentesítés, majd ez egyre inkább kihegyesedett parlagfű-mentesítésbe. 2005-ben volt ennek az első jogszabályi háttere megalkotva, amikor is az akkori növényvédelmi törvénybe egy módosítást tett az akkori törvényhozás, külön bekezdést kapott a parlagfű, különös eljárási szabályok lettek megállapítva, nyugodtan mondhatjuk, hogy egy statáriális eljárásrend került bevezetésre. Előzetes felszólítás és értesítés nélkül végezték a helyszíni szemléket a hatóságok, majd azonnal, ahol virágzó parlagfű volt, azonnal el kellett rendelni a közérdekű védekezést, és növényvédelmi bírságot kellett kiszabni. Majd ezentúl az eljárás alatt felmerült összes költséget a mulasztó földhasználóra ki kellett róni.

Ennek az eljárásnak a hatálya alatt hat szezont teljesítettünk, hat év elteltével már lehet levonni néhány tanulságot, amit én itt 14 pontban írtam össze. Ebből néhányat kiragadnék. A legalapvetőbb tanulság, hogy a pollenhelyzet alapján véve nem javult. Az összes pollenhelyzetben tapasztalható változást egyes egyedül az időjárás befolyásolta. Amikor esett az eső, akkor kevesebb volt a pollen, ha szárazabb idő volt, akkor több volt a pollen.

A parlagfűvel fertőzött területek nagysága körülbelül stagnál, 700 ezer hektárra becsülik. Ennek mintegy egy-két százalékát érintette a hatósági eljárás. A közérdekű védekezések aránya még ettől is alacsonyabb, a ténylegesen fertőzött területek arányában 0,5-0,6 százalékra tehető az a terület, ahol közérdekű védekezés lett elrendelve.

Ezek az eredmények első ránézésre nagyon-nagyon kevésnek és gyengének tűnnek, de hozzá kell tenni, hogy annak ellenére lettek ilyenek az eredmények, hogy a Földhivatal mint az eljárás kezdeményezője és a felderítést végző hatóság, illetve a Növény- és Talajvédelmi Szolgálat mint a hatósági eljárást lefolytató hatóság kiemelt feladatként kezelte a parlagfűmentesítést. Megfeszített munkát végeztek a kollégáim, ezt nyugodtan mondhatom, gyakran még az alapfeladatok rovására is ment a parlagfű-mentesítés. És hogy miért mondom, hogy első ránézésre tűnik kevésnek ez a szám, azért, mert nincs és nem is lehet konkrét információnk arról, hogy a hatósági eljárások nyomán milyen mértékben változott az önkéntes jogkövetés. Mennyien vannak azok a termelők, mennyi területet érint az, ahol ennek hatására indult el a parlagfű-mentesítés, és fordítottak nagyobb figyelmet a termelők. Mint mondtam, objektív adataink erről nincsenek és nem is lehet ilyet felmérni. Egy szubjektív vélemény azért kialakult azokban a szakemberekben, akik a területet járják, tehát a földhivatali gazdászok, illetve a növényvédelmi felügyelők. Nekik az az egybehangzó véleményük, hogy némi javulás, helyenként nem is némi, hanem elég erős javulás azért tapasztalható. Több olyan települést tudnék felsorolni, ahol nagyon látványos eredményt értek el, a június 30-i határidő bevéssé vált a köztudatba, és ahol eddig nagyon sok hatósági eljárást kellett indítani, ott június 30-ra elég komoly parlagfű-mentesítés indult be. Tehát azért

szubjektíven megítélt eredményekről mindenképp be tudok számolni. Akkor egy következő tapasztalat, hogy általánosan és megítélésem szerint helytelenül bevonult a köztudatba az a tény, hogy az állam magára vállalta a parlagfű-mentesítést, és nagyon sok olyan bejelentés érkezik akár a földhivatalhoz, akár a növényvédelmi hatósághoz, hogy valahol parlagfüvet látnak, és tessék jönni lekaszálni.

Szó nincs erről, nem erről szól a hatósági eljárásrend, a hatósági eljárás arról szól, hogy felhívjuk a figyelmet a problémára és az önkéntes jogkövetést próbáljuk minél inkább kikényszeríteni minden földhasználóból. Az imént már említettem a közérdekű védekezést. A jelenlegi eljárásrend, amit eddig is folytattunk, azt írja le, hogy közérdekű védekezést kell elrendelni ott, ahol június 30-a után virágzó parlagfű van. Ahol ilyen terület van felvéve, és a jogszabályi feltételek fennállnak, minden esetben el lett rendelve a közérdekű védekezés, de a közigazgatási eljárási törvény alapján az eljárás megindításáról a hatóságnak értesíteni kell az ügyfelet. Ez az értesítés ki is megy minden esetben párhuzamosan a közérdekű védekezés elrendelésével, és az ügyfél mielőbb tudomást szerez arról, hogy eljárás indult, azonnal kimegy, és levágja a parlagfüvet a területéről. Mindez a jelenség azt eredményezte, hogy az elmúlt évben a végrehajtott közérdekű védekezés az elrendelések arányában mindösszesen öt százalék volt. Tehát az esetek 95 százalékában, amikor megtudta a termelő, hogy eljárás indult vele szemben parlagfű miatt, azonnal indult, és rendbe tette a területét. A következő ilyen tapasztalatunk, hogy zömében kisebb területeket sikerült felderíteni a jelen eljárásrend alapján. Az átlagos parlagfűméret két hektár körüli volt.

Nagyon sokat kritizálták a termelők, az érdekképviseletek és egyáltalán, aki mezőgazdasággal foglalkozik, hogy az állam nagyon keményen szankcionálja a parlagfű miatt mulasztókat, ugyanakkor semmi segítséget, semmi támogatást nem adott a termelőknek, hogy mégis mit lehetne tenni. Ez egy tény.

Az eddig követett hatósági eljárásrend a következő volt. A Földmérési és Távérzékelési Intézet egy parlagfű-veszélyeztetettségi térképet alkotott meg, távérzékeléses eljárásra alapozva, illetve a korábbi évek tapasztalatára alapozva, majd ennek figyelembevételével, illetve egyéb körülményeket még mérlegelve a Földhivatal készített egy útvonaltervet, ami alapján végezte a beméréseket.

A távérzékeléses technológia nagyon sokat, látványosan fejlődött az elmúlt években, mióta ebben az eljárásrendben dolgozunk, ugyanakkor a felderített területek mégsem nőttek ezzel arányban, sőt nagy szórást mutatnak. Körbejártuk, próbáltuk keresni, hogy mi ennek az oka. Hát ennek az oka az, hogy a jelenlegi eljárásokat csak és kizárólag a földi bejárásra lehet alapozni, annak a kapacitása pedig véges.

Ugyanez igaz a közérdekű védekezés elrendelésére is, jelenleg – mint már korábban mondtam – nagyon megfeszített munkával próbálnak eleget tenni mind a földhivatalok, mind a növényvédelmi hatóság ennek a kötelezettségüknek, ezzel a kapacitással, még ha több jegyzőkönyvet kapna a növényvédelmi hatóság, akkor sem tudna jelentősen több közérdekű védekezést elrendelni.

Egy további tapasztalatunk: az elmúlt években egy törvénymódosítás kapcsán a belterületek parlagfű-mentesítési eljárásai, illetve az ezzel kapcsolatos hatáskör kikerült a települési önkormányzat jegyzőjének a kezéből, átkerült elvileg a Növény- és Talajvédelmi Hatósághoz. Azért mondom, hogy elvileg, mert megint csak utalok arra, hogy tényleg itt nagyon komoly és megfeszített munka folyt, egyszerűen nincs jelenleg kapacitás arra, hogy ez a hatóság a belterületek parlagfű-mentesítését felvállalja. Körülbelül 160 növényvédelmi felügyelő dolgozik jelenleg az országban, több mint háromezer település van, lehet látni, hogy az arányok nem mutatnak afelé, hogy ezt a feladatot így el lehetne látni.

Akkor egy inkább szakmai tapasztalat. A parlagfű-problémával leginkább érintett mezőgazdasági területek: a gabona- és repcetarlók, a napraforgó és a kukorica. Ez a felsorolás szakmailag teljes mértékben indokolatlan, ugyanis a gabona, a repce esetében, a kukorica

esetében olyan termesztéstechnológiát lehet és kellene folytatni, ami egyszerűen lehetetlenné teszi ott a parlagfű felszaporodását. Az, hogy milyen a gazdálkodási kultúra, kiknek milyenek a lehetőségei, az egy másik kérdés. A napraforgó egy érdekesebb dolog, a napraforgó botanikailag rokona a parlagfűnek, ezért ott mind a mechanikai, de még inkább a vegyszeres gyomirtás nagyon-nagyon korlátozott, és itt vannak a legnagyobb problémák.

Mint ahogy az előbb említettem, a legtöbb esetben megvan a helyes termesztéstechnológia, de a termelők erről még sem tudnak. Van egy olyan termelői réteg, és ezek zömében családi gazdaságok, kistermelők, sok esetben kényszervállalkozások, akik úgy lettek mezőgazdasági termelők, hogy a legalapvetőbb ismeretekkel nem rendelkeztek, és nem rendelkeznek mind a mai napig. A szakmai képzettségük megdöbbentően hiányos, ezt nyugodtan merem ilyen súlyos jelzőkkel illetni. Alapfogalmakkal nincsenek tisztában. Ez a saját tapasztalatom, amikor reklámáló ügyfelekkel találkozom.

Egy másik probléma az osztatlan közös tulajdonú ingatlanok, amely területnek sok gazdája van, annak valójában egy sincs, és a sok tulajdonossal rendelkező osztatlan közös tulajdonok esetében ez így kimondottan igaz.

És az utolsó pontban az államot mint földhasználót jelöltem meg. Állami területeken - legyen az autópálya, közút, vasúti pálya - ugyanúgy található parlagfű mint a mezőgazdasági területeken. Tehát az állami intézmények sem tettek meg mindent a parlagfű elleni védekezés érdekében, ugyanakkor ennek az okát azért mindannyian sejtethetjük.

Összességében megállapítható vagy merem megállapítani, hogy a parlagfűmentesítésben érdekelt és feladattal rendelkező hatóságok, ami rajtuk múlt, mindent megtettek, hogy a lehető legjobb eredményt ériék el. Mivel nincs kontrolladatunk arra vonatkozólag, hogy mi lett volna, ha ez a tevékenység nem folyik, így nyilvánvalóan ezt megítélni, eredményesnek vagy eredménytelennek nevezni, nem lehet, csak sejtéseket lehet tenni.

Az elmúlt év szeptemberében a vidékfejlesztési miniszter utasítására létrejött egy munkacsoport, akinek az a feladata volt, hogy tekintse át a jelenlegi eljárásrendet és egyáltalán a jelenlegi helyzetet. Tegyen javaslatot, amennyiben szükséges új hatósági eljárásrendre. A munkacsoport tagjai a Vidékfejlesztési Minisztérium állományából kerültek ki. Itt nem olvasnám fel, hogy mely főosztályok képviselői voltak jelen. A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal egy főt adott mint operatív lebonyolító, ebbe a munkacsoportba, és állandó meghívottként a Földmérési és Távérzékelési Intézet vett részt. Mint ahogy elmondtam, elemeztük ebben a munkacsoportban a kialakult helyzetet, és próbáltuk megkeresni a problémákat, azokat a problémákat találtuk egyébként, amit itt az előbb 14 pontban felsoroltam, és erre alapozva tettünk le egy javaslatot a VM vezetői értekezletére, ahol is a javaslatot a vezetői értekezlet megtárgyalta és elfogadta és legjobb tudomásom szerint az elmúlt héten a miniszter úr is elfogadta a javaslatot. Ez a javaslat nemcsak hatósági eljárásrendről, illetve annak megújításáról szól, hanem vettük a bátorságot, hogy globálisan közelítsük meg a problémát, és ahogy láttuk itt a kialakult helyzetnél feltárt problémáknál, hogy itt bizony nemcsak hatósági eljárásrendre van szükség, hanem oktatni, sőt nevelni kell, nemcsak a termelőket, hanem az egész társadalmat. Erre a gondolatra alapozva egy parlagfűstratégiát gyártottunk, próbáltunk megalkotni, és még egyszer mondom, ez már nem volt a feladatunk, de ahhoz, hogy egy kerek képet kapjunk, illetve globálisan közelítsük meg a parlagfűkérdést, úgy gondoltuk, hogy elkerülhetetlen, hogy szélesebb körökbe is kitekintsünk.

Tehát a munkacsoport elkötelezte magát amellest, hogy hangsúlyosnak kell lenni a megelőzésnek a parlagfű-stratégiában. A megelőzést szolgálja egyrészt a termelőknek a tanítása. Azon termelőket, akiket az előbb említettem, akiknek nincs meg a szükséges információja, de tekintettel arra, hogy a parlagfű túlnőtte magát mint növényvédelmi kérdés, ez közegészségügyi, sőt egy teljes társadalmi kérdéssé nőtte ki magát, bátorkodunk javaslatot

tenni arra, hogy a Nemzeti alaptantervbe is érdemes lenne a parlagfű-kérdést beemelni, legalább évente egy-egy osztályfőnöki óra erejéig.

A munkacsoportunkkal felvette a kapcsolatot a parlagfű kerekasztal képviselője vagy képviselői, Bartos Mónika és Szabó Rebeka képviselő asszonyok, megállapodtunk, hogy támogatjuk egymás munkáját, információt cserélünk, és voltak is több munkacsoporti ülésünkön, próbáljuk az információinkat és a lehetőségeinket egyesíteni.

Az elmúlt év eredményeinél, még mielőtt a stratégia részére rátérnék, el kell mondanom még néhány dolgot. Nemcsak munkacsoporti ülésből és hatósági eljárásból (*Az elnök jelzi az idő múlását.*) bocsánat, akkor próbálom rövidebbre fogni. Tehát az elmúlt évben több rendezvényen megjelentünk figyelemfelhívó tevékenységgel és több szakmai rendezvényünk is volt, ami konkrétan parlagfű-mentesítésre irányul, és konkrétan az ebben érdekelt és érintett szakembereket próbálta megszólítani, illetve újabb információkat átadni.

A stratégiára áttérve, amit megfogalmaztunk: nagyon fontos, hogy a megelőzésre helyezzük a hangsúlyt, sokkal nagyobb hangsúlyt kell rá fektetni, mint a hatósági munkára. Oktatás, képzés, tájékoztatás témakörben kommunikációs kampányt kell indítani, hogy a társadalom minden tagja, aki nem jár iskolába, nem jár rendezvényekre, tévéből, rádióból, mindenütt értesüljön a problémáról, és tudja, hogy mit kell tennie. Oktatási fórumokat kell szervezni, erre több elképzelésünk van, a kidolgozása folyamatban van, de mindenképpen olyan fórumokra gondolok, ahol a növénytermesztéssel, növényvédelemmel foglalkozó szakembereknek kell átadni a megfelelő információkat.

Az önkéntesség éve nevezetű programban részt vesz a Vidékfejlesztési Minisztérium is, egy pályázatot tervezünk kiírni az önkormányzatoknak, ahol is az önkormányzatok parlagfű-irtásra szólítják fel egy megadott időszakban a lakosságot. Ezt anyagilag is támogatni fogjuk. További tájékoztató, illetve oktató tevékenység: az agrár-környezetgazdálkodási programban részt vevő termelőknek kötelező képzésen részt venni. Ebbe a képzésbe szeretnénk beemelni a parlagfű-mentesítést is.

A kutatás-fejlesztés külön támogatandó tevékenység, akár a hatósági eljárásban van mit keresnünk, akár a védekezési technológiákban lehet K+F programokat indítani.

A nemzetközi összefogást erősíteni kell, Magyarország talán a legfertőzöttebb ország az Európai Unióban. Nemcsak részt venni kell, hanem vezető szerepet kell vállalnunk nemzetközi tevékenységben.

Hatósági eljárásrend. Mint mondtam, nem ennek kell hangsúlyosnak lenni, egy új eljárásrendet dolgozunk ki, aminek az alapja légi felderítés lenne. Tehát helikopterből felszállva már voltak ilyen próbálkozásaink és ígéretesnek bizonyultak. Tehát helikopterből meg lehet látni a nagy parlagfüves területeket és erre lehetne alapozni az egész hatósági eljárást. Jóval nagyobb területeket lehet felderíteni, mint a jelenlegi földi bejárással, és pont a nagy méret miatt gondoltuk azt, illetve amiatt, hogy az állam eddig nem adott semmit, és nagyon statáriális volt az eljárás, hogy ezt a helikopteres felderítést előre meghirdetjük a termelők körében, tudjanak róla, hogy mikor megy a felderítés, és arra az időre tegyék rendbe a területeiket. Aki még erre sem hajlandó lépni, az – úgy gondolom – jogosan esik a hatósági eljárás alá.

Mint mondtam, a közérdekű védekezés nagyon-nagyon kis hányadban került végrehajtásra az állam által, éppen ezért, illetve azért, hogy könnyítsünk a hatósági tevékenységen és minél több feladatot el tudjunk látni, a közérdekű védekezés kötelezettségét lehetőségként szeretnénk alkalmazni a jövőben.

Még, amiről szeretnénk beszélni nagyon röviden, az egy százalékos felajánlás, mert ez külön kérdés volt. Az előirányzat-felhasználási terv kialakítás alatt van, amit szeretnénk kiemelni, hogy olyan területekre is nagyon szeretnénk fókuszálni mint például az aerobiológiai hálózat, ami eléggé leromlott állapotba került, ugyanakkor nagyon fontos és értékes adatokat szolgáltat. Ennek a megsegítésére tervezünk fordítani ebből a keretből.

Nyilvánvalóan meg kell finanszírozni a mentesítésben részt vevő hatóságok többletköltségeit, illetve a termelői oktatásra az általunk leginkább alkalmasnak tartott Magyar Növényvédő Mérnök és Növényorvosi Kamarát szeretnék felkérni, és ennek a finanszírozását is ebből a keretből tervezzük.

Ezentúl K+F programok lebonyolítására került sor, és ebből került sor az önkéntesség évében a pályázatok finanszírozására is.

Nagyon dióhéjban ennyit szerettem volna elmondani, elnézést, ha túlléptem az időt. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdésekre a végén egyben adnánk lehetőséget. Nemzeti Erőforrás Minisztérium, parancsoljanak!

Tájékoztató a parlagfű elleni küzdelem egészségügyi vonatkozásairól

Gyebnár Brigitta tájékoztatója

GYEBNÁR BRIGITTA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Tisztelettel köszöntöm az alelnök urat, a tagokat és a megjelenteket is, Gyebnár Brigitta vagyok a népegészségügyi főosztály vezetője, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumból. Bemutatom prof. dr. Nékám Kristóf urat, aki pedig a szakma képviselője.

Rövid bevezető az, amit én megtennék, miszerint mind a pollenallergiások, mind pedig az asztmások száma évről évre növekszik, és éppen ezért mind a szakma, mind az ágazat tudja azt, hogy mintegy 12 év alatt megkilencszereződött a szénanáthások száma is, és mint legjelentősebb biológiai allergénről beszélünk akkor, amikor a parlagfűpollenről beszélünk. Nagyon fontos az is, hogy a Nemzeti Erőforrás Minisztérium egyik háttérintézménye, ami már itt is elhangzott, az Országos Környezet-egészségügyi Intézet aerobiológiai monitorozó hálózata az, ami nagyon fontos tevékenységet végzett ebben a témában is, és itt örültem is az előttem szóló vidékfejlesztési ágazatnak, hiszen 2010-ben nem volt forrás arra vonatkozóan, hogy a hálózat működtetése megfelelő legyen. Mindennek ellenére 19 ilyen területen működik ez a hálózat, ami napi, heti, illetve havi bontásban a honlapján folyamatosan közli a megfelelő pollentartalmat és –mértéket, úgyhogy ilyen szempontból nagy hiánypótló, illetve nagyon nagy jelentőségű mindamelllett, hogy monitorozó tevékenységet végez, végez kutató tevékenységet, adott esetben a programok előjelezését, tervezését és azok sikerességét is tudja mérni.

Nagyon fontos, és ezt is szeretném megjegyezni, hogy – utalva újra a vidékfejlesztési területre – az egészség minden szakpolitikában, azt gondolom, hogy talán az egyik legkézzelfoghatóbb, de számos területet tudnánk említeni, ami mindenképpen fontos, és adott esetben így a környezeti terület, a vidékfejlesztés, illetve az egészségügy itt egyértelműen összekapcsolódik azokkal a következményekkel, hatásokkal, amelyek az egészségi állapotban megnyilvánulnak, nagy jelentőséggel bírnak, és éppen ezért az egészséghatások mérésében, értékelésében kifejezett hatása van.

Ugyanakkor számos olyan intézkedés és tevékenység volt, amely a parlagfű elleni védekezésre, illetve az egészséghatások javítására irányult, ezek között nagy aktivitások mutatkoztak az ÁNTSZ egészségfejlesztési osztályaiban, akik mind a kommunikációban a lakossági tájékoztatásban, különösképpen a nyugat-dunántúli területen végeztek kiemelkedő aktivitást. Mindemelllett fontos azt is megjegyezni, hogy a közérdekű információszolgáltatás mellett a kommunikációs kampányban is részt vettek például a parlagfűmentes akciók keretében, a parlagfűmentes ház akcióban, amelyet az önkormányzatokkal együtt végeztek. Mintegy 1500 önkormányzat került bevonásra, ismét közel 70 ezer házra került ki ez a matrica és ebben aktívan részt vettek, számos olyan tevékenység tehát, amiben fontos szerepet vállaltak.

Elhangzott az oktatási ágazat, bár jelen lévő képviselője nincs, de az anyagban is tájékoztattuk a bizottságot, fontos tevékenységet végeznek a környezettudatos nevelés, környezeti nevelés tekintetében részben az óvodai akcióprogramban, részben pedig a NAT-ban is ennek helyet kell találni. Ugyanakkor a közoktatásról szóló törvény is tartalmazza azokat a környezettudatos nevelésre vonatkozó feladatokat, amelyekben az oktatási ágazat is igen elkötelezett. Mind az óvodai programokban, főként a zöld óvoda, ökoóvoda, ökoiskola tekintetében. Éppen ezért fontos feladatokat hajtottak végre ugyancsak.

2011 nyarától, ahogy már említettük az aerobiológiai monitorozó hálózatot, elindul egy ilyen pollenriasztó rendszer működése, amely – szintén hosszas részletezéssel írjuk össze, hogy – különböző riasztásokban tud együttműködni, és jelezni a lakosságot, illetve a hálózat és a hatóság felé is az adott pollentartalmakat. Röviden ennyit bevezetésként, és professzor úr a részletesebb tájékoztatást tartja meg az epidemiológia, a gyógyszerhatások, a társadalombiztosítás tekintetében.

Prof. dr. Nékám Kristóf tájékoztatója

PROF. DR. NÉKÁM KRISTÓF (Irgalmasrendi Kórház): Tisztelt Alelnök Urak! Az Irgalmasrendi Kórháznak az allergológiai osztályát vezetem.

Én tiszta szívvel ajánlom mindenkinek ezt a tájékoztatót, nem szerepelek a szerzők között. Ugyanis ez világosan megmutatja, hogy Magyarország minden tavasztól vagy nyártól őszi parlafüország lesz, és hogy ennek az egészségügyi következményei milyenek. Ha számszerűsíteni akarjuk az egész egészségügyben megjelenő terhet, akkor ez azért megközelíti a 30 milliárd forintot, és én úgy gondolom, hogy tisztán pénzügyi alapon ennyi pénzt úgysem tudunk elkölteni irtásra, de hogyha a maximumot, ami egyáltalán rendelkezésre állna, elköltenénk, akkor annak a legnagyobb haszna az lenne, ha elsősorban az egészségügyben nyilvánulna meg, hogy ez az évenkénti 30 milliárd forintos veszteség ez egész biztos, hogy 5-10-15 százalékkal csökkenne évről évre.

Most néhány adatot szeretnék picit pontosítani, mert az adatok forrása nagyon szerteágazó. Az első az volt, hogy 12 év alatt, főosztályvezető asszony mondta is, a szénanáthában szenvedőknek a gyakorisága kilencszeresére nőtt. Ez a kilencszeres nem általában vonatkozik a szénanáthára, mert akkor 12-13 évvel ezelőtt csak egy vagy két százalék lett volna, mi húsz évvel ezelőtt sem volt már, ez kifejezetten a parlafü-allergiára vonatkozó gyakorisági szám, és itt, ha szabad már az elején egy javaslatot tenni, azt szeretném javasolni, hogy azokban a tervekben, ahol nagy területeknek az irtásáról lenne szó, nem egy-két hektárról, hanem tízezer-százezer hektárról, feltétlenül érdemes lenne figyelembe venni a környezetszennyezés hatását, amelyik megduplázza, triplázza, sokszorozza a parlafünek, általában az allergiának, de kifejezetten a parlafü-allergiának a számát.

Én úgy gondolom, hogy érdemes lenne koordinált akciót csinálni a parlafüirtás és a környéken található környezetszennyező forrásoknak a felszámolásában vagy legalábbis a hatások minimalizálásában. Tehát az együttműködés a különböző források és hatóságok között sokszorosán meghozná a maga előnyeit.

A következő pedig, a második fejezetben a parlafüpollen-terjedéssel kapcsolatban vannak számok. Itt arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy minél érzékenyebb valaki, egy fordított összefüggés van itt, annál kevesebb parlafüpollen-szemcse kell a levegőbe, hogy tünetei legyenek, ezért van az a bizonyos tíz/köbméter, a mértékegység tíz darab/köbméter/24 óra, amelyikben már a nagyon érzékeny embereknek tünetei vannak, és tízszerese az a szám, ahol az alig érzékenyeknek is megjelennek a tünetei.

Nem szoktuk végiggondolni, hogy mit jelent ez a szám. Annyit talán érdemes elmondani, hogy 24 óra alatt egy felnőtt ember körülbelül 14 köbméter levegőt lélegez be, ebben a 24 órában van 60 perc óránként, percenként húsz légvétel, ami azt jelenti, hogy körülbelül 28 ezer légvétel. Ha valaki ezt a százas értéket a 14 köbméterrel beszorozza, az azt

jelenti, hogy 1400 darab parlagfüvet szippantunk be egy nap alatt. Ez az 1400 azonban a 28 ezer légvételhez azt jelenti, hogy minden huszadik légvételnél, tehát percenként egyetlen egy darab pollenszem elég – hosszú távon természetesen – ahhoz, hogy a tüneteket kiváltsa elsősorban az érzékenyekben, de aztán hosszú távon mindenkiben, és ezek a tünetek fenn is maradjanak.

Én úgy gondolom, hogy az irtás szempontjából ez azért fontos, mert semmilyen kompromisszumot ennél a nagyon alacsony számnál nem lehet igazából a siker reményében hagyni. Tehát nem az lehet a jó célunk, hogy legyen 500 az átlagos szám, vagy pedig a felére csökken, a harmadára, igazából muszáj lenne azt a célt kitűzni, hogy amennyire lehet, a nulláig kellene levinni. Ez pillanatnyilag lehet, hogy illúzió, világos. De a nulla köré kellene levinni ahhoz, hogy az egészségügyi hatások igazából megszűnhessenek vagy legnagyobb részük valóban megszűnhessen.

Kiváló epidemiológiai adat van, de előtte még talán a pollenriasztási rendszerrel kapcsolatban mint gyakorlati ember hadd mondjam el, hogy a pollenjelentések mindig pénteken jelennek meg, és az előző hétre vonatkoznak. Ez azt jelenti, hogy pénteken a legfrissebb adat az előző vasárnap adata. Na most, ennek a parlagfűpollen-riasztási rendszernek igazából akkor van meg a hatása és az értelme, hogyha azonnal tudja riasztani az embereket. Ezt meg lehet csinálni, le lehet olvasni pillanatokon belül ezeket az értékeket, tehát a 24 órás kereteken túl, automatizálni lehet a leolvasásokat, tehát én úgy gondolom, hogy az aerobiológiai monitoringrendszerbe mindenképpen pénzt kellene tenni, hogy ezt a rugalmasságot a pontosság mellett szintén meg lehessen szerezni, mert az egyik igazi titka ennek a riasztási rendszernek pont az lenne, hogy minél sürgősebben, és tegyük hozzá egészségügyi oldalról nézve, hogyha egy ilyen fajta riasztási rendszer jól működik, akkor a pollenszezon alatt az egészségügyi rendszer is fel tud arra készülni, hogy a következő napokban esetleg egy lényegesen nagyobb terhelésnek lesz kitéve. Az időjárás-változások sokszor bekalkulálnak az egészségügyi ellátásba, azt hiszem, hogy ezt a részét nálunk is meg lehetne csinálni.

A következő az epidemiológiáról szól, és itt valóban nagyon szerteágazó számok vannak. Az allergiás náthára van egy 12-21 százalék között, akkor '97 és 2005 között, nyolc év alatt egy megduplázódás, aminek a dinamikáját nagyon jól mutatja. A következő számokban a Korányi Intézet hivatalos adatai vannak: az allergiás rhinitisnek az előfordulási gyakorisága 3 százalék e szerint a táblázat szerint, az asztma bronchiale-nek pedig 2,5 táján van.

Ezek az adatok, a 3 százalék valóban elképzelhetetlenül alacsony, bármelyik országra, ezek Albánia adatainál jobbak, nem pejoratív értelemben mondom, Albániában nagyon alacsony az allergiás előfordulás, ezeknél az adatoknál is jobbak. Ennek azonban az az oka, és természetesen nem a Korányi Intézettel függ közvetlenül össze, hogy Magyarországon nincsen egységes allergia-adatbázis és –adatgyűjtés egyáltalán. Ezek az adatok onnan származnak, hogy kizárólag a 18 év feletiek, akik bekerülnek a pulmonológiai ellátásba, azok szerepelnek ebben a bizonyos 2,5 százalékban vagy 3 százalékban asztmában és allergiában. De emellett a gyermekgyógyászok adatai szétagoltak és nincsen egységes rendszer, asztmát felnőttben allergológus, a tüdőgyógyász mellett akár fül-orr-gégész is kezelhet, a kompetenciája az asztmakezelésre mindenkinek megvan, akinek allergológiai klinikai szakvizsgája van, de ezek az adatok nem kerülnek be egy közös adatbázisba egyáltalán. Tehát én a következő nagyon fontos feladatnak azt érzem, hogy meg kellene teremteni egyfajta nemzeti allergia, nem adatbázis elsősorban, hanem magát az epidemiológiai vizsgálatokat meg kellene az országra szervezni, mert azok az adatok, amik itt szerepelnek, és amit a klinikai gyakorlat alátámaszt, ezeknek az ország egészére vonatkozóan nincs igazából semmiféle szakmai megalapozottsága. Ez nem azt jelenti, hogy az adatok nem helyesek, ez

azt jelenti, hogy nincs meg, nem volt meg, és remélhetőleg valamikor meglesz az az adatgyűjtés, amely az összes allergiákat magába tudná – országos szinten – foglalni.

Mindazonáltal azt el lehet mondani valóban, hogy a szemészeti allergiák önmagukban egy viszonylag kicsi csoportot tesznek ki, körülbelül 20-25 százalék között van az allergiás nátha száma, 3-4 százalék között – kicsit korosztálytól függően – az asztma és az allergiás bőrbetegségek megint csak nagyon korfüggőek, 10-20 százalék között vannak. De ez nemcsak epidemiológiai kérdés, hogy miért nem tudjuk, hogy miért és mennyi allergiás van Magyarországon és hogy hol is vannak.

A másik dolog az, van a BNO, amit – gondolom – elég sokan ismernek, betegségek nemzetközi osztályozása, ezt használjuk minden egyes receptfelírásnál, amit a társadalombiztosítás támogat, minden egyes ambuláns betegnek és fekvő betegnek az adminisztrációjában.

Ebben a BNO-ban, amit a világon mindenütt használunk, nincsen egyáltalán parlagfüre vonatkozó adat. Ezt világosan kell látni, az adatgyűjtésben ez a fajta csoport, ami minket nagyon érdekel, ez egyszerűen keresztülsiklik. Hogy a példákat elmondjam: a szemészetben a legközelebbi diagnózis, BNO-szám, az a heveny kötőhártya-gyulladás anélkül, hogy bármilyen fajta hevenységnek bármilyenféle oka szerepelne benne.

A bőrgyógyászatban a bőrgyulladások egy része, az a kitétel van mellette, hogy nem élelmiszernövénytől. Szó sincs arról, hogy parlagfü lenne vagy bármi, növénytől, de ezen túlmenően bármiféle növény lehet, és még ráadásul az allergiás náthában is a legközelebbi diagnózis az, hogy rhinitis pollentől, tehát ez a BNO-kód mindenfajta pollent magában foglal, holott tudjuk, hogy Magyarországon a parlagfü a legnagyobb probléma, kétségtelen, de mégis csak úgy valahol a 40-50-55 százalékát teszi ki okként az összes allergiás náthának. És asztmában pedig a legközelebbi diagnózis az volt, hogy főként allergiás asztma.

Világosan kell látni, hogy ez alól a rendszer alól nem tudunk kibújni, ezt a világon mindenki használja. Így használja. Ennek a rendszernek a hibáit is kizárólag egyfajta adatgyűjtéssel lehetne Magyarország számára és a döntéshozók számára valamilyen formában kompenzálni.

A következő a költséghatások bemutatása lenne. Itt szerepel egy adat, amin hála istennek már nagyon túlvagyunk. Ez az, hogy a szénanátha egy szezonon keresztül gyógyszerköltsége 30 ezer forint, az elmúlt években részben a támogatási rendszer változott, részben az árak határozottan lefelé mentek. Én úgy gondolom, hogy pillanatnyilag az allergiás nátha kezelését valahol a havi 500-600-800 forintból, a generikumokat beleszámolva, már meg lehet oldani. Azért ez egy óriási különbség. Ha 30 ezer forint lenne, és számolnák egymillió allergiás náthást, az önmagában 30 milliárd forintot tenne ki. Erről hála istennek azért nincsen szó. És azt is be lehet számolni, hogy nem minden parlagfü-allergiásnak kell gyógyszert szedniük. Az egyharmaduk igényel valamifajta szteroidot a nyálkahártyára, ez a legsúlyosabb csoport, a közepesen súlyosak általában vagy antihisztamint vagy a szteroidot használják, de van egy harmaduk, akiknek a tüneteik átmenetiek, időszakosak, elutasítják a gyógyszert. Ezek a betegek vagy orröblítést használnak vagy semmit sem használnak, az alternatív kezelésbe mennek. Ez megint egy olyan téma lenne, amit kommunikációs eszközökkel valahol meg kellene fognunk. Magyarországon a legutolsó felmérések szerint körülbelül 160-180 milliárd forintot költ a lakosság alternatív kezelésekre. Ennek legalább a negyede az allergiák kezelésére megy, ami azt jelenti, hogyha ez valóban helytálló adat, akkor a lakosság többet költ a gyógyszerkasszájánál az allergiás megbetegedések kezelésére, az alternatív módszerekre. Én úgy gondolom, hogy ez egy elég ferde dolog, és talán nem is igazából költséghatékony a legtöbb ember számára. Valamilyen formában ezzel a kérdéssel is érdemes lenne foglalkozni.

A keresőképtelenségi adatoknál, itt megint csak azért, hogy mennyi bizonytalanság van az egész rendszerben. Hadd mondjam két példán. Az egyik, amelyik a keresőképtelenség

első sorában az orrfolyás, orrdugulás van, ez tulajdonképpen az allergiás nátha megfelelője, itt volt háromezernél több eset, nyolc átlagos, elszámolt nappal. Úgy gondolom, hogy itt valami tévedés van ebben az adatfeldolgozásban. Allergiás náthának a megfelelő hatékonyságú kezelésére nem kell egy pillanatot sem otthon maradni senkinek, a teljesítménye ettől még csökkenhet, de legfeljebb azt tudom elképzelni, hogy a gyerekek valamelyik szülője a gyerek állapota miatt szorul arra, hogy otthon maradjon.

Van egy másik nagyon furcsa dolog, az allergia carmen, itt azt szeretném csak mutatni, hogy ezek a számok nagyon sokszor egy kicsit másféle interpretálásra szorulhatnak.

Ez az allergia, amelyiknek nincsen semmi jelzője, ez megint csak egy hétnapos, 2800 embert jelentő szituáció lenne. Ez az, amikor valaki a sürgősségi ellátásra bemeleg, mert a feje bedagad, mert óriási hasmenése van, valami allergiás náthától esetleg, vagy úgy érzi, hogy meg akar fulladni. Ezek a betegek mindenképpen sürgősségi ellátást igényelnek, 99,5 százalékuk másnap vagy harmadnap legkésőbb hazamehet. Ami diagnosztika kell, azt járóbetegként utána el lehet végezni. Tehát itt nem érti az ember ezt a hét napot megint csak, hogy hogy került bele.

De még ebben a táblázatban van egy ennél érdekesebb, szakmai szempontból való összehasonlítás is. Az allergiás asztmánál 90 ezer nap szerepel és a családkiütésre 21 ezer. Na most, ez egész biztos, hogy nem tévedés, hogy a negyede ez. Ugyanis megjelent egy újfajta kórkép, és ugye valahol ennek egy része egész biztos, hogy magához a parlafűhöz kötődik Magyarországon. Tehát ezekre is érdemes lesz ebben a vonatkozásban is figyelni.

Ami a gyógyszerköltségeket illeti, a parlafűszezon alatt azt lehet mondani, hogy az antihisztaminnak és a lokális szteroidnak a fogyása a nyári hónapokban körülbelül megduplázódik a téli hónapokhoz képest, és ez egyes adatbázisok szerint körülbelül úgy néz ki, hogy havonta ez a két gyógyszer, a nyári hónapokban 1,5-1,8 milliárd forintba kerül. Ezek nem OEP-adatok, hanem a pultadatok, ahol a fogyást mérik, ennek körülbelül egyharmada OTC, tehát nem jelenik meg egyáltalán az OEP adatbázisában, ezt a betegek maguk fizetik. Ami az érdekesség közé még tartozik, én azt hiszem, hogy a többi szám, ami szerepel, azok abszolút megbízhatóak lesznek, ez csak értelmezés kérdése, hogy melyik adatot az ember hogy akarja.

Két rövid megjegyzést szeretnék még mondani. Az egyik az, hogy Magyarországon alapvetően nincs parlafű szakmai kutatás egyáltalán. Az elmúlt három évet végignéztem, tüdőgyógyászok, fül-orr-gégészek vezető lapjaiban egyetlen egy ilyen cikk sincs, nekünk van Páldi Annával egyetlen egy olyan vizsgálatunk, ahol a parlafűnek az allergizáló hatását figyeltük meg. Ebből szeretnék egy dolgot elmondani, amelyik azt mutatja, hogy egészségügyi területen is mennyi tennivaló van. Ugye három várost hasonlítottunk össze, Egert, ahol az éves parlafű-pollenszám ötezer körül volt, Nyíregyháza, Kecskeméten 10-15 ezer között. Ezekben a városokban az antihisztamin-fogyás lakosságra számítva megfelel annak, hogy több vagy kevesebb a parlafű, de az erősebb gyógyszer, a súlyosabb betegeknek való szteroidos orrsprayek fogyása teljesen egyforma, ott lakosonként 1,6 nap mind a három helyen. Ez azt jelenti, hogy a súlyos allergiás rhinitises betegeket nem kezeljük a megfelelő hatékonysággal, mert lényegesen magasabbnak kellene lennie, párhuzamosnak kellene lennie ennek többé-kevésbé a parlafű egész éves terhelésével. Ez egy szakmai kérdés.

Még két egész rövid megjegyzés. Az egyik az, hogy én úgy gondolom, hogy az Európai Unióval lényegesen szorosabbra kellene a kapcsolatainkat fűzni a parlafűirtásnak a technikájával, logisztikájával és ezekkel a kérdésekkel, mert pillanatnyilag teljesen érdektelen, de azért, mert nem néznek rá azokra a térképekre, amelyek az utolsó öt évben, tíz évben az európai parlafűterjedést mutatják. Azt hiszi mindenki, hogy ez a mi problémánk. Ez nem a mi problémánk. Jövőre, két év múlva, három év múlva ez egész Európa problémája lesz, okkal várhatnánk el, hogy az irtási módokat a kidolgozásában valamilyen fajta

nemzetközi segítséget kapjunk, mert a nemzetközi közösség fogja annak idején ennek a hasznát is élvezni.

És a legutolsó pedig, talán a kommunikációval kapcsolatban, és akkor még ez a 25 másodperc hadd menjen, itt ugye a hét régióból különböző kommunikációs eredmények vannak, amiben a következő érdekességek vannak, a Dél-Dunántúlon 25 esemény volt, darabonként átlagosan 8200 részvevővel. A dél-alföldi régióban 62100-zal, Észak-Magyarországon 6486-tal, az Észak-Alföldön 8940 fővel. A többi három régióban se esemény, se részvevő. Nem tudom, hogy a dél-dunántúli csodálatos adatok honnan származnak, nem tudom, hogy kiszámolta még őket, hol sikerült egy évben többször nyolcezer embert összehívni, de amit tudnak igazából nagyon jó lenne, ha megosztanák a többi régióval is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fülöp Sándor, parancsolj!

Tájékoztató a jövő nemzedékek országgyűlési biztosának a parlagra elleni küzdelem egyes kérdéseiről szóló állásfoglalásáról (J/1656/2009.), a védekezés szervezeti és költségvetési összefüggéseinek vizsgálatáról

DR. FÜLÖP SÁNDOR, a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vendégek! Kollégák! Az ombudsmani hivatal kétszer foglalkozott eddig a parlagra elleni problémával. Először 2004-ben Lenkovich Barna általános biztos adott ki egy elvi alapokon nyugvó állásfoglalást, aminek azért a fő megállapításával mindenképpen, még ma is egyet kell, hogy értsünk. Ebben az állásfoglalásban Lenkovich Barna leszögezte, hogy az egészséges környezethez való alkotmányos alapjog sérül egyértelműen, és úgy látta, hogy a környezetállapot romlik, amiben viszont az Alkotmánybíróság 28/1994-es döntésének, amiben a visszalépés tilalmát állapította meg az Alkotmánybíróság, a rendelkezéseivel is vagy a szemléletével is szemben áll ez a helyzet. A 2009-es panaszt már a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa kezelte, egyébként mind a két panasz a Parlagra elleni Magyarországért Egyesülettől származott.

Megkerestük a vizsgálat folyamán Gráf József és Székely Tamás miniszter urakat, illetőleg a szakirodalomból és a panaszos által és más civil szervezetektől rendelkezésünkre bocsátott adatokból dolgoztunk. Nagyon nagy téma, ezért, mivel a panasz is csak ezt célozta, az akkori, a 2009-es vizsgálatunkat a költségvetési kérdésekről, tehát, hogy mennyit fordít erre a kérdésre, problémára az állam, illetőleg a védekezés szervezeti megoldásaira szintén a központi államigazgatási intézkedésekre összpontosítottunk.

A költségvetési kérdéseket viszonylag könnyen lehetett az éves költségvetésekből nyomon követni, 2005-ben, 2006-ban több mint egymilliárd forintot különítettek el a parlagra elleni védekezés céljára. Az az összeg a 2009-es évig folyamatosan csökkent, és 2009-ben már csak 443 millió forint volt.

Ami a védekezés szervezeti hátterét illeti, különféle országgyűlési határozatok rendelkeztek erről. Először a 11/2003-as országgyűlési határozat hozott létre egy eseti bizottságot, nyolc főből, parlamenti pártok által jelölt tagokból. A kérdés általános elemzése volt ennek a bizottságnak a feladata és még 2003-ban ezt a bizottságot a környezetvédelmi bizottság meghallgatta, és még ebben az évben ennél hosszabb távú és konkrétabb feladatokkal bíró tárcaközi bizottságot hoztak létre. Szintén egy országgyűlési határozat rendelkezett erről, ez a 126/2003-as számot viselte. Ebben a tárcaközi bizottságban kilenc minisztérium képviselői foglaltak helyet, ugye egy más minisztériumi struktúrában. Az országgyűlési határozat rögzíti, hogy a védekezésnek komplex jellegűnek kell lennie, minimum a növényvédelem, a környezetvédelem és az egészségügyre kiterjedőnek kell lennie, a megelőzésre, az ösztönzésre, a kötelezésre, a szankcionálásra, az állami szerepvállalásra és ugyanakkor a civil kezdeményezésekre kell támaszkodni és megfelelő

nagyságrendű költségvetési hozzájárulást kell biztosítani. Tehát egy viszonylag általános megbízatással indította a parlament ezt a tárcaközi bizottságot az útjára. És nem is volt nagyon hosszú a bizottság karrierje, mert legalábbis a jogi alapjai 2006-ban eltűntek, a 14/2006-os országgyűlési határozat egyfajta rendet csinált az Országgyűlés szervezetében, bizottságaiban, tisztségviselői körében és hatályon kívül helyezte az említett 126/2003-as országgyűlési határozatot. Ezzel a jogi alapja a bizottság létezésének megszűnt. Ezzel együtt tovább működött, ám 2008-ban az elnöke lemondott, egy darabig még az alelnök vitte az ügyeket, de 2009 elején, 2009 márciusában még volt egy ülésük, feltehetően az utolsó, nyomot vesztettünk és nem lehetett a tárcaközi bizottságról többet hallani.

Ezt a két kérdést vizsgáltuk tehát, hogy mennyi pénzt szánt erre az Országgyűlés, illetőleg milyen szervezeti megoldást alkalmazott, és ennek a vizsgálatnak az alapján a következő javaslatokat tettük. A környezetvédelmi törvény 38. szakasz c) pontja alapján javasoltuk a kormánynak, hogy kezdeményezze a parlagra elleni küzdelem kiemelt állami feladattá nyilvánítását. Természetesen vizsgálat alapján kértük, hogy rendezze a kormány vagy kezdeményezze az Országgyűlésnél a tárcaköz bizottság jogi státusának rendezését, és lássa el világos jogkörökkel, mert láttuk, hogy meglehetősen általános volt ennek a bizottságnak a feladatköre. Megfelelő vezetéssel, szakmai háttérrel, titkársággal.

Ezen kívül felvetettük, hogy egy kormánybiztos kinevezésének is haszna lehetne, illetőleg magának a tárcaközi bizottságnak abból az optimista feltételezésből kiindulva, hogy újraéled a munkája, javasoltuk, hogy a nyilvánosságot jobban vonja be a munkába. A tényállás fennállása során tapasztaltuk, hogy többször zárt üléseket tartottak, és így a közérdekű adatok nyilvánosságához fűződő alkotmányos jogok is sérülhettek.

Ezekre a javaslatokra nem kaptunk pozitív választ. Mind a két szereplő, tehát a mezőgazdasági és az egészségügyi tárca is válaszolt, de érdemben nem láttunk előrehaladást, ezért utóvizsgálatot tartottunk az ügyben, és tulajdonképpen ugyanazokat a megállapításokat tettük, amiket nem akarok itt most részletesen taglalni. A tárcaközi bizottság működését továbbra sem láttuk, viszont észleltük, hogy a Vidékfejlesztési Minisztériumon belül kialakult egy parlagra munkacsoport, ahol a komplexitást a minisztérium szerkezete bizonyos mértékig biztosította, illetőleg mi is észleltük, hogy a parlagra monitoringot és előrejelzést ellátó országos aerobiológiai hálózat anyagi nehézségekkel küzd. Hadd ragadjam meg én is itt a lehetőséget, hogy ennek a megoldását sürgessem. Itt összesen tízmillió forintból volt szó a mi információink alapján, de nagyon nagy kár lenne a betegséggel élők életmódjának alakításához alapvetően fontos, hogy ezeket, a nem is legfrissebb adatokat az idén is megkapják. Mindenképpen fontos erről beszélnünk.

Az utóvizsgálat alapján úgy döntöttünk, hogy kitágítjuk a vizsgálat kereteit, a jogszabályi környezetet a jogászaink elkezdtek feltárni, illetőleg környezetgazdasági és természetvédelmi vonatkozásokat is vizsgálunk. A táj ökológiai rehabilitációját, a felhagyott szántóföldek, árkok helyzetét, a biológusaink a jövő nemzedékek országgyűlési biztosának irodájában vizsgálják, és megpróbálnak egy komplex képet összerakni.

Összefoglalva. Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy az elmúlt 5-6 évben a probléma komplexitása kirajzolódott, tehát több szakmának kell a megoldásban együttműködni. Ez mindig nehézséget okoz a magyar államigazgatásnak. Nagyon nehéz a különféle hivatalok, szakmák közötti együttműködést megszervezni. Ezen kívül a probléma komplexitása magával hozza azt, hogy a közösségi részvételre, a civilek aktivitására is jobban kellene támaszkodni. Ezekbe az irányokba halad a vizsgálatunk, amit néhány hónapon belül be fogunk fejezni, és ha úgy látják jónak, akkor azt már a tervezet szakaszában is körbe fogjuk küldeni, és egy konzultációt indítunk, mielőtt a végleges állásfoglalásunkat meghoznánk. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az allergia parlafű kerekasztal képviselői jönnének. Ha jól tudom, többen fognak beszélni. Nem tudom, hogy ki kezdi pontosan. Parancsolj, Mónika!

Tájékoztatás a bizottság keretében működő Allergia-parlaffű kerekasztal tevékenysége, javaslatok az együttműködésre, az intézményrendszer fejlesztésére, a pénzügyi finanszírozásra, jogszabály módosításra vonatkozóan

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném megköszönni mind a kezdeményezőknél, mind pedig a jelenlevőknek azt, hogy létrejöhet ez a tanácskozás, ez a szakmai egyeztetés. Nagyon bízom abban az allergia parlaffű kerekasztal egyik társelnökeként, hogy a munkánk eredményes lesz, és megfelelő megoldási módokat fogunk tudni találni.

Néhány szót a kerekasztalról. A kerekasztal 2010. június 15-én alakult újjá. Ez egy önkéntes, konzultatív információs fórum, és célja az allergia ellen való küzdelem, a parlaffűmentes Magyarországért való küzdelem, és fontos azt kiemelni, hogy az allergia és az allergén gyomnövények terjedése elleni küzdelemről van szó. Ez az allergiát okozó tényező kelleni fellépés, ehhez mind szakmai, tudományos háttérrel próbálunk beszerezni, információcserét a szervezetekkel, tájékoztatást, társadalmi tudatformálást végez a kerekasztal. Fontos szempont, hogy a környezettudatos magatartás erősítése is a céljaink között szerepel.

Az alakuló ülésen 32 fő képviselte magát, ők 21 szervezet képviselőiben voltak jelen. Két társelnököt választott a kerekasztal, Szabó Rebeka képviselő asszony személyében, ő a Mezőgazdasági bizottság tagja, én pedig a másik társelnöke vagyok a kerekasztalnak. Az alakuló ülésen való aktív részvétel is mutatja és bizonyítja, hogy a társadalom felől egy nagyon erős igény jelentkezik a problémák kezelésére, és már talán az is bizonyítja, hogy egy nagyon széles kérdéskörrel van szó, hogy maga a kerekasztal is két társelnököt választott. Egyikünk a Mezőgazdasági bizottság tagja, másikunk pedig a Fenntartható fejlődés bizottságának a tagja, tehát ez is mutatja, hogy különböző szakterületek összefogására van szükség ahhoz, hogy ezt a problémát kezelni tudjuk.

Ezt gondoltuk tovább és a kerekasztal elmúlt év őszén, novemberben munkacsoportokat hozott létre azért, hogy minél szélesebb körű és előremutatóbb munkát tudjunk végezni. Létrejött a kerekasztal egészségügyi, jogi, mezőgazdasági és ökológiai munkacsoportja, és az ő eredményeiket fogja majd a környezeti nevelési munkacsoport felhasználni.

A munkacsoportok vezetőinek nagy része is képviselteti magát a teremben, Bándi Gyula professzor úr fog szólni majd utánunk, és Nékám professzor úr az imént szólt. A mezőgazdasági és ökológiai munkacsoportot pedig Földi Mihály vezeti. A munkacsoportok vezetői igény- és lehetőség szerint szükséges időközönként hívják össze a munkacsoportot, de a találkozók közben is zajlik a munka, telefonon, emailen, levélváltások formájában. A munkacsoportok ajánlásokat fogalmaznak meg, melyet a vezetők egy egységes ajánlássá fogalmaznak. Ezt a kerekasztal következő ülésén fogjuk a tagok elé tárni, és egy vita és állásfoglalást követően válik majd ez az egységes ajánlás a kerekasztal javaslatává, ajánlásává.

Néhány szót szólnék az egészségügyi munkacsoport munkájáról, bár nem kell túl sokat, mert a vezetője Nékám professzor úr mindent elmondott. Az egészségügyi munkacsoport hat főből áll: Nékám Kristóf, Páldi Anna, Egerszegi Sándor, Ohereczki Gábor, Szlávik Marietta, Simon Gergely a tagjai, és mindaz allergológia, a környezet-egészségügy, tüdőgyógyászat, gyermek tüdőgyógyászat, fül-orr-gégészet szakterület képviselteti magát a személyükben ebben a munkacsoportban.

Ahogy a professzor úr is kiemelte és ahogy az OKI anyagában, amit megkaptak a jelenlevők, szerepel, és a parlaffűprobléma összetettségét mutatja, hogy kettős környezet-

egészségügyi kockázatot jelent a parlagfű. Egyrészt egészségügyi veszéllyel jár, másrészt a gazdaságra, a mezőgazdaságra is kockázatot jelent. Az, hogy erről a parlagfűről, a mennyiségéről megfelelő információk állnak rendelkezésünkre, nagyrészt az aerobiológiai monitorozási osztálynak köszönhető, az aerobiológiai hálózatnak, amely mind kutatómunkát, mind pedig információszolgáltatást is végez.

Ugyanakkor, ahogy a professzor úr is említette, vannak még hiányosságok az ismeretek területén, pedig a megfelelő kutatómunka és az adatbázis nagyon szükséges ahhoz, hogy a jelen helyzettel tisztában legyünk, és tovább tudjunk lépni, illetve az általunk elvégzett tevékenységek hatását mérni tudjuk.

Ahogy professzor úr is említette, amely az egészségügyi munkacsoport feladata is, illetve célkitűzése 2011-12-re, tehát meg kell vizsgálni annak a lehetőségét, hogy hogyan lehet egy egységes adatbázist kialakítani arra vonatkozóan, hogy tudjuk, hogy hány parlagfű-allergiás beteg van Magyarországon, merthogy az adatok részlegesek. Elsősorban a 18 év alatti korosztályra vonatkoznak és azokra, akik a tüdőgondozóban már megjelentek. Ugyanakkor a gyógyszerköltségekről sincsenek egységes adataink, hiszen meg lehet különböztetni az OEP által támogatott gyógyszereket, azokat, amelyek beszerzése nem igényel receptfelírást.

Tehát így sem a betegek számát, sem pedig a gyógyszerköltségeket nem tudjuk biztosan. Ennek a feltérképezése mindkét oldalon fontos, tehát a betegszám pontos felmérése, amelynek eszköze lehet egy egységesen használható allergiaszűrő kérdőív, illetve az allergia gyógyszerei költségvonzatának elemzése is, az egészségügyi munkacsoport munkájának az elmúlt tíz évből származó hazai kutatási eredmények összegyűjtését is célul tűztük ki, valamint egy olyan médiastratégia kidolgozását, amely nemcsak kampányszerűen foglalkozik ezzel a problémakörrel, hanem az emberekben tudatosítja ennek a problémáját és azt, hogy ők hogyan tudnak ez ellen tenni. Ugyanakkor fontosnak tartjuk, hogy a szakmai irányításhoz megfelelő érveket dolgozzunk ki, illetve olyan turisztikai helyek mint például a Margitsziget vagy a belváros, ennek a parlagfű-mentesítésének a hozzájárulásában segítsünk. Ez az OKI ajánlásában is szerepel egyébként. Egy közeli célunk az, hogy a parlamenti képviselő és munkatársaik komplex allergiaszűrésében segítséget nyújtsunk. Talán a felkérő levél már meg is érkezett a bizottság titkárságára, és ez egy következő lépés, ami az előttünk álló néhány hét feladata. Át is adom a szót társelnök asszonynak, Szabó Rebekának.

SZABÓ REBEKA (LMP): Köszönöm szépen a szót mind elnök úrnak, mind Mónikának, és parlagfű kerekasztal társelnökeként Mónika általánosabb megjegyzéseit, illetve az egészségügyi munkacsoport munkáját követően én a mezőgazdasági és ökológiai munkacsoport eredményeit szeretném röviden bemutatni. És előljáróban utalnék arra, amit Jordán László úr mondott, hogy a Vidékfejlesztési Minisztérium munkacsoportjával megkezdődött egy együttműködés, ami valóban így van, és ez nagyon örömteli, hogy elkezdjük egymás felé közelíteni az álláspontunkat, azonban ez az anyag a kerekasztal részéről még nem volt készen, tehát ilyen értelemben nem tudtuk a javaslatainkat eddig konkrétum formájában becsatornázni a minisztérium munkájába, de remélem, hogy a későbbiekben erre majd sort keríthetünk, és az együttműködés a továbbiakban is hatékony lesz és figyelembe vesszük egymás munkáját.

Alapvetően adatokat nem nagyon szeretném már felhozni, mert azt gondolom, hogy elég sok fontos adat elhangzott már eddig, inkább néhány olyan megállapítást szeretnék tenni, ami talán nem egyértelmű mindenki számára, aki egyébként parlagfűkérdéssel foglalkozik. Azt tudjuk, az elhangzott, hogy a parlagfű nagyon sok mezőgazdasági területet érint, fertőz, illetve hogy az ország parlagfű-fertőzöttségének a jelentős része mezőgazdasági, konkrétan szántó területeken található. Itt megjegyezném, hogy a parlagfű egy biológiailag agresszíven terjedő, úgynevezett özöngyom, tehát az, hogy jelenleg az állománya esetleg stagnál, én

ebben egyáltalán nem lennék biztos, ez további vizsgálatokat igényel, de úgy gondolom, biológiailag, tehát a tulajdonságait illetően a parlagfű terjedni fog mindaddig, amíg talál olyan területet, amit el tud foglalni, és itt már hangsúlyoznám is, amire majd többször szeretnék utalni, a megfelelő tájhasználat kérdését, hogy nagyon nem mindegy, hogy olyan területeket alakítunk-e ki, ahol a parlagfű meg tud nőni, vagy nem. Ilyen értelemben igenis nagyon fontos azt megnézni, hogy melyek azok a szántók, ahol ez található. Már elhangzott az, hogy egyrészt a napraforgóvetésekben, a kukoricásokban, egyéb kapás terményekben, illetve az őszi gabonatarlókon található parlagfű. Itt persze lehet azt mondani, hogy elvileg létezik olyan technológia, amivel mondjuk a kukoricából ki lehet szorítani a parlagfüvet, de amennyiben ezt nem alkalmazzuk teljes körűen, azt gondolom, hogy mégis csak fontos ezt a megállapítást megtenni, és fontos ezzel foglalkozni. Tehát helytálló az a megállapítás, hogy megnézzük, hogy mik azok a szántótípusok, ahol ez előfordul.

És szeretném megjegyezni, hogy az erdők vágásterületein, illetve a friss erdőtelepítésekben, művelésekben is rendkívül sok a parlagfű, illetve a nyíltabb erdészeti ültetvényekben, az Alföldön nagyon elterjedt akácokban vagy nemesnyarasokban is. Itt megint felmerül az a kérdés, hogyha nagyon sok nemesnyarast vagy akácot ültetünk, akkor tudnunk kell azt, hogy ezzel a parlagfű-borítottságot is növeljük. Itt egyébként erre is vannak különböző olyan módszerek, amik esetleg az itteni parlagfű-borítást csökkenthetik. Nagyon fontos az tehát, hogy általánosságban a nem adekvát vagy a nem a tájba illő művelési formák alkalmazása esetén sokkal nagyobb esélyt adunk a parlagfűnek a növekedésre.

Az is többször elhangzott már az előttem szólóktól, amivel nagyon egyet tudok érteni, hogy egy komplex megközelítést kell alkalmaznunk a parlagfűkérdésben, tehát már a mezőgazdaságon belül is azt gondolom, hogy egyfajta paradigmaváltást kell kivitelezni, tehát tulajdonképpen egy teljes körű agrár- és földreform az, ami szerintem nagyban hozzájárulhat a parlagfűkérdés kezelésének a sikerességéhez, de pontosan tudjuk, hogy ez egy hosszú távú kérdés, de már rövid távon is szükség van olyan intézkedésekre, ami a jelenlegi helyzetet javítja. Mindenesetre nagyon fontos már akár rövid távon is hangsúlyozni a különböző tárcák, különböző államigazgatási egységek közötti együttműködés fontosságát. Itt nagyon örülök Fülöp Sándor megjegyzésének erre vonatkozólag.

Azt gondolom, hogy a parlagfű kerekasztal mezőgazdasági munkacsoportja is szembesült azzal, hogy folyamatosan más szakterületek munkájára is reflektálnunk kell, tehát csak egy egységes komplex megközelítés és ennek megfelelően egy magasabb szintű, kormányzati magasabb szintű koordináció és vezetés volna szükséges. Nagyon-nagyon fontos a Vidékfejlesztési Minisztérium munkacsoportjának a munkája, elengedhetetlen, de önmagában egy minisztérium nem fogja tudni kezelni ezt a problémát. Mi is ezzel szembesültünk a saját munkánk során.

Nagyon fontos azt látnunk, hogy bármilyen intézkedés hatását akarjuk mérni és tudni, ehhez kell a folyamatos monitoring, itt én is szeretném megköszönni az OKI aerobiológiai monitorozási osztálynak a pollenmonitorozási munkáját, ami nélkül gyakorlatilag nem tudunk reflektálni a saját kezelésünknek vagy akár a hatósági munka változásainak a következményeire. Tehát azt gondolom, hogy ez nagyon fontos.

Akkor csak néhány elemet szeretnék említeni azok közül a hosszú távú, illetve rövid távú intézkedések közül, amelyet a munkacsoport javasol, illetve felállított. Rövid távon azt kell hogy mondjam, hogy nagyon-nagyon fontos az, ami már Jordán László részéről is elhangzott, hogy mindenképp már a hozzáférhető, szakértők által készített átfogó technikai ajánlás szükséges a gazdálkodók számára. Tehát nem szabad a gazdálkodókat egyedül hagynunk ebben a kérdésben. És ebben az ajánlásba én azt gondolom, hogy nem kizárólag a növényvédelmet kéne bevonni, hanem egyéb szakterületeket, akár jogászokat, az egészségügyi szempontokat, környezetvédelmi szakembereket, biológusokat, ökológusokat,

mert hogy a parlagfű nem csupán növényvédelmi kérdés, tehát a parlagfű konkrét borításának a csökkentése nem kizárólag és alapvetően nem vegyszeres megoldásokkal képzelhető el.

Az is fontos, hogy véleményünk szerint nem csupán a családi gazdálkodók vagy a kisléptékű gazdálkodást folytatók területén van parlagfű, hanem a nagyipari, adott esetben gondatlanul művelt mezőgazdálkodásra ugyanúgy érvényesült, adott esetben ezek jobban fertőzöttek lehetnek. Nagyon fontos az, hogy ne elkülönítsünk az országon belül olyan területeket, amelyekről tudjuk, hogy problémásak és szűrőpróbaszerű földszemlék helyett konkrét, parcellaszintű felmérésre is szükség lehet adott esetben, és ez ugye már az előbb is elhangzott, hogy a turisztikailag kiemelt fontosságú területeken is különösen fontos.

Nagyon örülünk annak a minisztérium részéről, hogy a tulajdonosoknak az önkéntes mentesítésre is lehetőséget kell adni, ez nagyon fontos, viszont az is nagyon fontos, hogy amennyiben nincsen jogkövető magatartás, akkor azért a bírságot következetesen kell alkalmazni. Mi azt gondoljuk egyébként, mármint a munkacsoport, hogy a jelenleg törvényileg meghatározott június 30-i határidő számos, bizonyos időjárás esetén túl korai lehet, ezért megfontolandó ennek a kitolása néhány héttel, de természetesen a konkrét időpont meghatározása további szakértői egyeztetést igényel.

Az is nagyon fontos, hogyha valahol nagyon magas parlagfűborítást érzékelnek, akkor az észleléstől a végrehajtásig eltelt időt jó lenne két hétben maximálni. Tehát, hogy ne következessen be adott esetben a parlagfű maghozása mielőtt akár a gazdálkodók önként, akár más formában az intézkedés megtörténik, illetve a parlagfű eltávolítása.

Adott esetben egyébként a munkacsoportnak az a véleménye, hogy az adott mezőgazdasági kultúra teljes beszántása, illetve földbeforgatása is elképzelhető akkor, hogyha ez egy jelentős mennyiségű parlagfűmag-érést tud megakadályozni.

Nagyon fontos az, de tudom, hogy ez egy régi probléma, az egyes termőterületek tulajdoni határainak a lehatárolása. Itt utalhatok akár a MEPAL, illetve a helyrajzi számos rendszer összehangolására is térinformatikailag, de pontosan tudom, hogy a minisztérium is küzd ezzel a problémával régóta, illetve akár az osztatlan közös tulajdon problémával. Itt megint csak megjegyezni szeretném, hogy ezt a törekvést mi is nagyon fontosnak tartjuk.

Ezek lennének a rövid távú dolgok. És akkor hosszú távú megoldásként azt szeretném hangsúlyozni, és muszáj vagyunk párhuzamosan...

ELNÖK: Picit az időre figyeljünk oda, mert még más is hozzászól, akkor le is járt az időkeret.

SZABÓ REBEKA (LMP): Jó, akkor tényleg csak néhány gondolatot emelnék már ki. Tehát a hosszú távú megoldás esetében nagyon fontos, hogy együtt kell elkezdeni a hosszú és rövid távú megoldásra törekedni. Itt a kutatás szükségességét szeretném hangsúlyozni, de nem megyek bele a részletekbe. Az anyag később majd rendelkezésre fog állni, viszont, amit még mindenképpen szeretnék hangsúlyozni, hogy a földhasználatról szóló jogszabályoknál a művelési kényszert nagyon át kéne gondolni. Nagyon-nagyon káros, amikor egy beállt ugaron vagy egy beállt parlagon kétfévente be kell tárcsázni vagy mindenáron művelni kell az adott területet, ugyanis a parlagfűnek állandó bolygatás kell, tehát ezzel tulajdonképpen a parlagfű borítását folyamatosan visszahozzuk. Nagyon fontos lenne hangsúlyt helyezni a gyepesítésre, legelőlétesítésre olyan területen, amelyek olyan rossz minőségűek, hogy nem igazán alkalmasak mezőgazdasági termelésre, és gyakran ezért is nagyon parlagfűvesek ezek a táblák.

Említettem az ültetvényeknél, hogy milyen magas a parlagfűarány. Itt például nagyon fontos lenne a folyamatos erdőborításos művelés, illetve a sorközfüvesítés például az ültetvények esetében. És egészen egyszerűen a kritikusan parlagfűveszélyes területeken korlátozni kéne az olyan növények termesztését, mint például a napraforgó. Alternatív

vetéseket kéne alkalmazni vagy megfelelő vetést. Van egy csomó őszi vetésű növény, amit jóval kevésbé alkalmazunk. Akár a rozs, vagy rozsos takarmánykeverékeket lehetne vetni. És az is nagyon fontos, hogy vannak alternatív fehérjenövények, amelyek egyéb gabonákkal társítva szintén termesztethetők lennének ezeken a területeken, és így a folyamatos növényborítás elérhető lenne. Befejezem a konkrét javaslatok felsorolását, csak azt szeretném mondani, hogy ezek majd írásban is elérhetőek lesznek. Azt gondolom, hogy a mezőgazdaságban is muszáj vagyunk egyfajta szerkezetváltásban is gondolkodni, amikor a parlagfűkérdést kezelni akarjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Professzor úr!

PROF. BÁNDI GYULA: Köszönöm szépen. Tulajdonképpen olyan nagyon sok fontos információt nem is tudok mondani, hiszen annyi minden elhangzott itt előttem, de azért köszönöm szépen a lehetőséget.

Előjáróban egy gyors kiindulás: elhangzott, hogy alkotmányos jog, ez meg is maradt, az új alkotmányban ugyanez a szövegezés megjelenik, ez nagyon fontos kérdés, különösen azért, mert a hivatkozott alkotmánybíróági határozatoknak a hatálya és érvényessége meg is maradhat. Ez is egy vitás kérdés volt. Még az új alkotmánynál nagyon lényegesnek tartom azt, hogy a tulajdonosi, állampolgári felelősség hangsúlyozása itt tulajdonképpen nagyobb szerepet kapott, és ezt nagyon jó lenne tudatosítani és erősíteni és kifejteni. Felvetődik az a kérdés, hogy milyen állami feladatkör legyen. Nyilvánvalóan ez is elhangzott már, hogy ez önmagában mezőgazdasági, különösen nem növényvédelmi kérdés nem lehet, hanem csak együtt lehet kezelni, és nagyon fontos, amire most Nékám professzor úr is utalt, hogy a környezetvédelemről sem szabad megfeledkezni. Tehát tulajdonképpen a növényvédelem fontos eszköz, de cél a közegészségügy és ezt a szempontot érvényesíteni kellene. Ennek akár lehet egy lehetősége például ez a kormánybiztos, amit az ombudsman úr javasolt. Ezért tehát az elsődleges kérdés a hatáskörök telepítése és ezeknek a súlyozása. Az utóbbi időben ezek sajnos állandóan változtak, ez nem tesz jót a hatékony működésnek. Mindenesetre olyan szervezetet kellene célszerűen felhasználni, amelynek van helyi szinthez közel hivatala és szervezeti egysége, mert például egy környezetvédelmi felügyelőség, amelyiknek csak regionális helyi hatóságai vannak, az nem lehet elegendő ennek a felmérésére sajnálatos módon. Tehát ismételten hangsúlyozzuk a koordináció fontosságát, kire bízunk a koordinációt. Itt elhangozhat akár az ÁNTSZ, tulajdonképpen a gyakorlatot nem igazán látjuk, hogy a kormányhivatalok vezetése miként tudja ezt a feladatot betölteni. Elméletileg oda lehet telepíteni, akkor nevesítve.

Nyilvánvalóan a politikai szándékot jobban ki kell hangsúlyozni. Itt elhangzott a régebbi bizottság, amelyik aztán 2006-ban megszűnt, ennek tényleg fontos szerepe volt. Van egy ilyen megjegyzés, hogy akkor 2006-ban azt mondtuk, hogy az Országgyűlés a parlagfűmentes Magyarországért eseti bizottság munkáját befejezettnek tekinti. Ebből itt látszik, hogy ezt talán túlzott volt akkor kijelenteni. A költségvetés kérdése nagyon lényeges, ugyan ez nemcsak szabályozás természetesen. Pont az hangzott el, annyi minden hangzott el, hogyha az ember jól átgondolja, akkor itt messze nem 30-40 milliárdról van szó. Elnézést, hogy jogászként erről beszélek, itt elhangzottak turisztikai problémák, a táppénzes idő nem is lett felszámítva. Tehát itt jóval nagyobb költségekről van szó, és hogyha ehhez arányítjuk azt a ráfordítást, ami kell, akkor az mindjárt más színben tünteti fel a dolgot. Ide sorolandó például az a bizonyos tavaly elveszett egy százalék visszahozása és ennek az ellenőrzött alkalmazása, amit az állampolgárok felajánlhattak. Fontos ugyan a jogalkotás, de jogászként azt mondom, hogy nem fogja ez megoldani, nem ez a leglényegesebb, majd mint látható. Mert hogy rendezni kell, hogy ki a fontos érdekkör, de elsősorban azonban a határozott jogalkalmazásról van szó, ezt tudtuk meg. Ez mondjuk, nem egy óriási megállapítás, a

felelősségi határok rendezése, a felelősöknek is a felelősségét is tisztázni kell a nem cselekvésért, az ellenőrzési keretek, felhatalmazások tisztázása. Itt most nagyon érdekes volt, amikor elhangzott az, hogy a távérzékelés nem lesz elegendő a bizonyítékban, most jön a helikopteres növényfelderítés.

Azt jó lenne tudomásul venni, hogy a közigazgatási eljárási törvény nem ismeri a kötött bizonyítási rendszert, tehát ezekre lehet hivatkozni, de ezekre nem elég hivatkozni. Hogyha elhangzott az, hogy milyen a százalék, ha tetszettek figyelni, amennyiben ténylegesen valaminek az elrendelése történt, és hogy annak egyébként, kiderül, hogy csak az öt százalékát kellett elrendelni, annak a nagyon picinek is, mert rögtön mindenki elkezdte az önkéntes jogkövetést, akkor ebből mi következik. Ha nagyobb lenne az aránya a hatóság beavatkozásának, akkor nyilvánvalóan jóval nagyobb lenne az aránya az önkéntes jogkövetésnek. Ez nem jogalkotás kérdése. Persze ettől hozzátehetjük, hogy szigorú jogkövetkezményekre is szükség lehet, akár, uram bocsá' még a Btk.-nak a díjszabásszegés mintájára valamilyen bűncselekményi változata is, ha nagyon komoly jogsértés, mondjuk ez nem biztos, hogy valószínűsíthető. Össze kell kapcsolni a különböző kedvezmények és jogok biztosítását a felelősséggel, elhangzott véleményünk szerint a mezőgazdasági támogatás megvonása, építési tevékenység felfüggesztése, engedélyek visszavonása, jelzálogjog telepítése, de ez azonos kell legyen az állami tulajdonú területeken, szervezeteken, sőt az önkormányzatoknál is.

Az ösztönzés is lehetséges, de ugye megint ez költségvetési kérdés elsősorban, és hát amint elhangzott, a szigorú visszacsatolás, jelentéstétel kérdései, adatok rendelkezésre állása. Tehát a jogalkotás csak rásegít, a meglévő keretek egyébként elméletileg elegendőek is lehetnek, azt nyugodtan mondhatjuk, de hogyha például itt néztem az igen tisztelt Vidékfejlesztési Minisztérium anyagában azt, hogy az eddigi közérdekű védekezést rendel el címűre azt mondják a jogalkotási javaslatban, hogy enyhítsük, és legyen az, hogy „rendelhet el”, akkor az viszont egy negatív irányú jogalkotási változás. Tehát éppen ellenkező hatású lehet, hiszen az azt jelenti, hogy még a hatóság felé is feloldja a kötöttséget és azt mondjuk, hogy hátha nem akartok, nem rendeltek el.

Tudatformálás. Megint elhangzott, nagyon lényeges kérdés, az önkormányzatok bevonása, ösztönzése, közmunka szervezése. Ne felejtjük el, hogy az önkormányzatok is felléphetnek jogalkotóként is, van alkotmánybírósági határozat pont a parlagrafüvel kapcsolatosan, amelyik ezt nem tartotta túlzottnak, hogy az önkormányzat ilyet tegyen. Tehát az önkormányzatoknál is erőteljesebb elvárásokat lehet megfogalmazni. És aztán a többi tulajdonképpen elhangzott. Sokféle javaslat volt, a kormánybiztos kinevezésétől kezdődően a további koordinációs lehetőségek révén, csak ennyit szerettem volna hozzátenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Áttérnénk a kérdések, hozzászólásokra. Abban maradtunk, hogy az Egészségügyi és a Mezőgazdasági bizottságot előzetesen felkértük hozzászólásra, és akkor először nekik adnám meg a szót. Parancsoljatok!

Az 1-4. számú napirendek keretében elhangzottak megvitatása (kérdések, hozzászólások, válaszok)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), az Egészségügyi bizottság elnöke: Tisztelt Alelnök Úr! Bizottság! Képviselő Hölgyek és Urak! Az Egészségügyi bizottság elnökeként veszek részt ezen a fontos megbeszélésen. Először is a Fenntartható fejlődés bizottságnak egy köszönettel tartozunk mindannyian azért, hogy egy integráló munkát vállalt el, mert tulajdonképpen a Vidékfejlesztési Minisztérium, illetve az egészségügyi tárca van többek között megszólítva. Elég komolyan ezen a területen, hiszen az előzetes hozzászólások is erről szóltak. Én úgy gondolom, hogy itt általában ez a kérdés mindig e két tárca között oszlott meg

felelősségét és sok minden egyebet tekintve. Talán pillanatnyilag azért van Vidékfejlesztési Minisztériumnál a felelősség nagyobb mértékben meghatározva és idedelegálva a feladat, mert a professzor úr által elmondottan, valóban az anyagi terhek tekintetében a mezőgazdaság valószínűleg, az én számításaim szerint, itt most senkinek az adatát nem fogom ismételni, még inkább érintett mint az egészségügyi tárca. Mert hát a számok nagyon lényegesek, a legvégső számban, és itt professzor úr legutóbbi hozzászólására utalnék vissza, van olyan összeg, ahol az összesített veszteség, ami megjelenik ezen a területen, akár a 200 milliárd forintot is elérheti a legvégén, tehát itt óriási összegekről van szó.

Ennek ellenére nem szeretnék csak az egészségügyi vonatkozásokról, nagyon-nagyon röviden két-három mondatot mondani. Még egyszer, nem ismételve semmit: az biztos, hogy azt mindenképpen meg kell állapítani, hogy amikor ebben a kérdésben különböző tárcaközi bizottságok és egyéb elképzelések voltak, az hatékonysága egyértelműen elmondható, hogy nem volt megfelelő ennek a munkának. Emlékeim szerint volt időszak, amikor kilenc minisztérium és húsz civil szervezet volt felelősként megjelölve ezen a területen. Ilyen méretben és ilyen kiterjesztett formában felelősséggel nagyon nehéz munkát végezni, főleg összefogottan.

Tehát mindenképpen valóban egy ilyen összefogással és egy szűkebb területtel lehet ezen a területen segíteni. Tulajdonképpen mi a mi feladatunk? Tehát a parlamenti munkában, illetve a bizottsággal együtt a tárcának a feladata? Úgy gondolom, a mi feladatunk az, akik érintettek ebben a kérdésben, legyenek egymillióan vagy két és félmillióan, egymillió ember biztosan érintett, legyenek tisztességesen ellátva megfelelő szinten és megfelelő szakmai hozzáállással.

Itt ez négy területet érint. Mindenképpen elsősorban az alapellátás szintjét, ahol meg kell erősíteni a történetet természetesen, elsősorban a légúti, a bőrgyógyászati, szemészeti, illetve általában, amit Nékám professzor képvisel, maga az allergológia, bizonyos immunológiai vonatkozások, amelyek teljesen külön tudományágai ma már az ellátórendszernek. Ez az az öt terület, ahol ellátásra kerülnek a betegek.

Nagyon örülök a Nékám professzor által elmondottaknak. Semmiféle veszély nem fenyegeti ezen a téren az ilyen betegségben szenvedőket, az ellátásuk mindenképpen biztosítva lesz, hiszen valóban ezen a területen a gyógyszerek ára komoly árcsökkenésen ment át az utóbbi időben. Mert azért elő lehet venni a gyógyszerkassza kérdését, tehát veszély nem fenyegeti.

Ami ennél talán sokkal fontosabb, nagyon örültem volna, de valószínűleg ez ki fog terjedni, hogy azért nem ennyire egyszerű, de az oktatási tárca is szerepelne ezen a területen. Megmondom, miért nagyon lényeges ez. Az uniós elnökségből még néhány hónapunk hátra van és az Európai Unió különösen nagy gondot fordít erre a területre, és bizony a pályázati és egyéb lehetőségek tekintetében meg kellene lovagolni ezt a kérdést, és ki kellene terjeszteni. Ez azért nagyon lényeges, mert Európa egyik legszennyezettebb országa vagyunk ezen a területen.

Végezetül én úgy gondolom, hogy egy kérdés nagyon elegánsan meg lett kerülve, mert a mezőgazdaságon keresztül bármennyire nem tetszik ez bárkinek is, ez az egész probléma az egész ország élelmiszerbiztonságát is veszélyezteti, és fenyegeti a mezőgazdaságon keresztül és áttételesen, és úgy gondolom, ez is egy olyan kérdés és olyan terület, amire közösen oda kell figyelni.

Nagyon örülök a kezdeményezésnek, nagyon örülök mindenki munkájának, aki ezen a területen van, én az Egészségügyi bizottság részéről azt tudom ígérni, hogy mi a magunk lehetőségei és kompetenciája mentén próbálunk ezen a kérdésen nyilvánvalóan segíteni, és természetesen a tárcával karöltve próbáljuk azt a segítséget megadni, ami ezen a területen a teljes biztonságot jelenti mindenki számára, aki ebben a rendkívül kellemetlen, mondjuk úgy,

hogy betegségben szenved, és tulajdonképpen elég hosszú időn keresztül, ha úgy tetszik, kora tavasztól késő őszig érintett lehet ezen a területen.

Én ezért vettem részt ezen, és ha meg tetszenek engedni, nem nevetlenségből, de a saját bizottságunkra is kell időt fordítani, hogyha én esetleg elmennék, ezt ne vegyék nevetlenségnek, illetlenségnek, és nagyon köszönöm, hogy végighallgathattam. Természetesen bizottsági társam itt van, és én köszönöm, hogy ezt a néhány gondolatot elmondhattam.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

DR. HORVÁTH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Azért bátorodom szót kérni, mert magam is tagja voltam annak a bizonyos eseti bizottságnak, 13 éve vagyok a Magyar Országgyűlés tagja, azóta kísérem figyelemmel hol aktívabban, hol passzívabban a parlagfű elleni küzdelmet. Nézve a jól mérhető számadatokat, például a parlagfű koncentrációját évszakonként, évenként, eddig 13:0 a parlagfű javára. Amit azért meg kell hogy említsünk. Annak ellenére egyébként gratulálok a bizottságnak, hihetetlen szakmai tájékozottságról tettek az itt jelenlévők tanúbizonyságot. Azt kell hogy mondjam, tulajdonképpen szinte minden igazán lényeges kérdés elhangzott, amely a parlagfű elleni küzdelemben felvetődik, csak ennek ellenére évről évre a becslések szerint 700 ezer hektáron parlagfű van, és kb. fél százalék az, ami államilag elrendelt irtásra kerül. Tehát a mi tapasztalatunk az, én Kecskemétről jövök, Kecskemét különösen rossz helyzetben van parlagfű tekintetében, ugye nálunk vannak azok a bizonyos akácok, nyárfák, és nálunk van az a talajszerkezet, amit futóhomoknak is szoktak nevezni időnként, tehát egy igen magas porkoncentrációval együtt jelenik meg a parlagfű, ennek megfelelően allergiás betegségekkel együtt.

Tehát a mi tapasztalatunk az, hogyha nem sikerül alapvető hozzáállásbeli változást elérni a magyar lakosság körében, tehát, hogy ne csak a jogi kényszer, hanem egyfajta társadalmi szolidaritás is megjelenjen abban, hogy igenis a saját területemen kiirtom a parlagfüvet, addig azt hiszem, hogy átütő eredményeket nehéz lesz elérni. Ebben egyébként a felvilágosításon kívül a segítségnyújtás és a szigorú büntetés elkerülésének, megúszásának a megtiltása fontos, tehát az a lehetőség ne legyen meg, hogy meg lehet úszni azt, hogy a földemet nem tartom rendben, mert azért alapvetően minden föld valakié Magyarországon, még hogyha néha vitatkozunk is, hogy hol van a határa. És itt az önkormányzatoknak kettős felelőssége van, talán picit kevesebb szó esett most róluk, pedig hát azért a magyarországi területek döntő többsége a települési önkormányzatokhoz van rendelve, ők azoknak a felelősei, megkapták a jogosítványokat az ellenőrzésre. Ezeket az ellenőrzéseket részben nem hajtják végre, kaptak jogosítványokat a parlagfű-mentesítésre, ezekkel a jogosítványaikkal nem élnek, és a saját területeiken sem végzik el a parlagfű-mentesítést. Ami elmondható egyébként a magyar államra is. Tehát a magyar állam és a magyar önkormányzatok tulajdonában lévő földterületeken nem hajtják végre azt, ami a hatályos jogszabályok szerint szükséges. Ez – azt gondolom, hogy – a példamutatás elvének egy rossz megvalósítása. Nagyon nehéz jogkövető magatartást elvárni állampolgároktól, anyagi áldozatot követelni állampolgároktól, mert a parlagfű kiirtását nem tudja mindenki maga elvégezni, hanem arra neki áldozni kell. Olyan termelésnek a meghonosításával, amely a kultúrnövény között a gyomnövénynek a mennyiségét hajlandó lecsökkenteni, az magasabb költséggel jár, ezt megint valakinek vállalni kell, ilyet elvárni akkor, amikor a magyar állam nem teszi meg a saját kötelességét, azt gondolom, hogy nem helyes.

Tehát első lépésként javaslom, hogy a kormány figyelmét újra és újra, eddig minden ciklusban megtettük, hívjuk fel arra, hogy az állami és az önkormányzati területeken a parlagfű-mentesítést végezze el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Rebeka!

SZABÓ REBEKA (LMP): Köszönöm. Mivel már az előbb elég sokat beszéltem a mezőgazdasági vonatkozásokról, most megkímélem ettől a tisztelt jelenlevőket. Csak azt a néhány gondolatot szeretném elmondani, hogy azt hiszem, hogy egyrészt a Mezőgazdasági bizottság is nagyon örül neki, hogy a Fenntartható fejlődés bizottság ezt megrendezte, és szerintem a jövőben is többször kell még ezzel foglalkozni, talán megint a széles körű együttműködés fontosságát kéne hangsúlyozni és azt, hogy a gazdálkodóknak is nyilván érdekük, hogy a saját földjeiket rendben tartsák és hogy ne legyen sok parlagfű. De nagyon fontos, hogy ebben az egész folyamatban partnerként kezeljük őket, ne csak azt érezzék, hogy egy ilyen fenyegetés lebeg a fejük fölött, hanem tényleg adjuk meg nekik azt a szaktudásbeli, technológiai, műveléssel kapcsolatos segítséget, ami nem kifejezetten a gyomirtási technológiákat jelenti, hanem egyáltalán azt, hogy milyen területen milyen mezőgazdasági termelési formába érdemes belefogni, hogy ez ne úgy nézzen ki mint egy ilyen sívó homokon három szál kukorica és az összes többi parlagfű, mert ilyen táblákat én is elég sokat láttam, mikor az Alföldön dolgoztam. És ezzel összefüggésben a támogatási rendszer átgondolása is szükséges, hogyha itt most az agrár-környezetvédelmi programokra gondolok, hogy olyan mezőgazdasági formákat támogassunk, amiben az is szempont, hogy mondjuk nem parlagfüvesednek el ezek a szántóföldek, illetve itt a gyepek és a legelők fontosságára is felhívnám a figyelmet.

Tehát ennyi, én itt be is fejezném, a lényeg az, hogy a gazdálkodóknak próbáljunk meg segíteni, és partnerként kezeljük őket ebben a folyamatban, és akkor talán el tudjuk érni, hogy rövidebb távon is kevesebb parlagfű legyen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor a szokásos rendnek megfelelően először a bizottság tagjai kapnak lehetőséget arra, hogy véleményt fogalmazzanak meg, kérdéssel forduljanak a jelenlevőkhöz. Én azt kérném a tagoktól, hogy azért, hogy ne legyen tömegverekedés a másik oldalon, hogy ki válaszolja meg a kérdést, ha meg tudják azt mondani, hogy ki az, akitől a választ várnák, akkor az segítené az életünket. Ha nem, akkor majd eldöntik a jelenlevők, hogy ki az, aki kapja ezeket a kérdéseket, és utána pedig a vendégeknek van erre lehetőségük.

Még a Nemzetgazdasági Minisztériumtól Fekete László jelen van-e? *(Nincs jelen, egy kollégája jelentkezik.)* A közmunkaprogramokról egy percben megadom a szót. Ha a képviselőtársak megengedik, ezt az egyperces hozzászólást meghallgatnánk. *(Nincs ellenvetés.)*

JÁCZKU TAMÁS (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A minisztérium foglalkoztatásirányítási főosztályának a vezetője vagyok. A közfoglalkoztatási programokkal kapcsolatban akár a parlagfüirtásra is számos lehetőséget tudunk biztosítani a munkaügyi kirendeltségeinken keresztül. Jelenleg az új közfoglalkoztatásnak a rendszerében az első fajta támogatási rendszerünk a négyórás foglalkoztatásnak, tehát a rövid idejű foglalkoztatásnak a lehetősége, amelyben 95 százalékos támogatást biztosítunk az önkormányzatoknak, hogyha közmunkást alkalmaznak. Ezt a fajta támogatást kifejezetten a nem különösebben képzett, különösebb kompetenciákat nem igénylő munkavállalók esetében hoztuk létre. Ebben számos lehetőség van.

A másik dolog, amiben szintén lehetőséget látunk, hogy az országos közfoglalkoztatási programokat kiterjesztettük. Ezek ugye korábban csak az állami erdőgazdaságokra terjedtek ki, ezt a programlehetőséget kiszélesítettük most már a magánerdő-gazdálkodásokra is. Tehát egy magánerdő-gazdálkodónak is 70 százalékos bér- és járuléktámogatást tudunk biztosítani, hogyha bérpótló juttatásban részesülő személyt

foglalkoztatnak. Jelenleg lezárult a pályázati eljárásunk és 2000 magánerdő-gazdálkodó részesült támogatásban, illetve számos foglalkoztatás megvalósult. Ebben a közfoglalkoztatási rendszerben a jelenleg foglalkoztatottak száma emelkedik, tehát az előző, Út a munkához program keretében körülbelül százezer fő foglalkoztatására került sor 2010-ben, a jelenlegi rendszerben a legfrissebb, április 15-i adatok szerint 93229 személy áll jelenleg közfoglalkoztatásban időarányos forrásfelhasználás mellett, ami jelenleg még felfutóban van év végéig.

Az államtitkárságunk második programja, hogy jelenleg a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szervezésében is van egy olyan országos önkéntes program, amely illeszkedik jelenleg az önkéntesség évének a programjához. Ebbe úgy tudunk bekapcsolódni, hogy tudjuk azt, hogy 2012-ben bérpótló juttatásban azok a személyek részesülnek, aki 2011. évben legalább 30 munkanap munkaviszonyt tudnak felmutatni. Természetesen gondoltunk azokra a személyekre is, akik nem találnak munkalehetőséget, mert például olyan hátrányos helyzetű térségben laknak, ezért a szabályozás megengedi azt, hogy közérdekű önkéntes munkával is lehet teljesíteni ezt a lehetőséget. Tehát, amikor elindul ez az önkéntes program, akkor a munkaügyi kirendeltségeinken keresztül lehetősége van az álláskereső ügyfeleknek jelentkezni, és ezt a jogszabályi kötelezettségüket akár parlagfűirtásos önkéntes munkával is teljesíteni. Röviden ennyit tudok hozzá mondani, illetve nemzetgazdasági szempontból vizsgáljuk a lehetőségét a parlagfű gazdasági hasznosításának. Úgy gondoljuk, hogy a közfoglalkoztatásnak nem lehet az a célja, hogy egy olyan rendszert alkosson, amiben a közfoglalkoztatott csak bizonyos munkatevékenységet végez, hanem hogyan lehetne ezeket a rendszereket fenntarthatóvá tenni. Különböző szakértői vélemények, kutatások állnak rendelkezésünkre, illetve európai példákat is látunk arra, hogy a parlagfűnek van egy olyan lehetősége is, hogy energianövényként lehet hasznosítani. Tudjuk azt, hogy az országban egyre inkább elterjed az, hogy különböző bioenergia-ültetvényeket hoznak létre, és bioerőműveket próbálnak fűteni. Tehát a különböző fosszilis energiaforrásokat lehetne pótolni azzal, hogy a parlagfűvet energianövényként hasznosítják különböző technológiákkal. Tehát vizsgáljuk azt a lehetőséget is, hogy hogyan lehetne különböző nonprofit társaságoknak támogatást biztosítani ezeknek a feladatoknak a koordinálására és a munkáknak az elvégzésére. Úgy gondoljuk, hogy ezekben az érintett nyári időszakokra még alkalmi munkavállalásra is külön lehetőséget tudna biztosítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bizottsági hozzászólások. Parancsolj!

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. A bizottság tagjaként, de allergiásként szeretnék hozzászólni. Nagyon sok szempontot hallottam eddig, allergiás még nem szólalt meg, és kérem, hogy engedjék meg, hogy mint érintett - legalábbis nem beszélt arról, hogy ez mivel is jár – azoknak az embereknek a szegszögéből beszéljek, akik rettegenek, amikor jön a július, meg az augusztus, mert én már ott tartok. Tehát vannak olyan hetek, amikor a rengeteg tüszögéstől egyszerűen ki kell vonni magam a forgalomból, nem tudok dolgozni, le kell feküdnöm, és aki ebben szenved, az nagyon jól tudja, hogy miről beszélek. És azért hozom ezt most szóba, mert én évek óta részt veszek ilyen tanácskozásokon. Mindig jobb egy kicsit. Most is azt látom, hogy nagyon okos emberek ülnek itt, és nagyon szépen köszönöm, hogy ilyen összeszedetten, logikusan elmondták azt, amit el kell mondani. Tehát úgy látom, hogy a helyzet mindig javul, és mindig felteszem magamnak azt a kérdést, hogy – én nem vagyok orvos, de tudom, hogy amikor egy problémának nekiállunk, akkor fontos a diagnózis, hogy – mi is az egésznek az oka. És ez egy nagyon bonyolult ügy, ez egyébként itt elhangzott az összes hozzászólásból, hiszen részben oka maga az ember, ha jól tudom, ez egy immunhiányos betegség, meg részben oka az a gazdálkodási mód, az is nagyon sok hozzászólásból elhangzott, aminek a mellékterméke ez a parlagfű. És ez vált ki egy allergiát.

Ahogy hallgattam önöket, feltettem magamnak a kérdést, és erre szeretnék is választ kapni, mert lesz három kérdésem is, nemcsak mint allergiás szeretném az észrevételeimet elmondani, hogy ki most az ügy ura. Mert ez mindig egy kulcskérdés. Éltem már meg olyan megoldást, amikor volt egy, talán miniszteri megbízottja az ügynek, most ha jól sejtem, akkor azért a Vidékfejlesztési Minisztériumban jelentős lépés történt abba az irányba, hogy hatékony megoldások legyenek, de itt érintett a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, érintett a Nemzetgazdasági Minisztérium. Nem látom, hogy hogyan folyik az egész munka. Van egy parlagrafü kerekasztal, ti ketten – elnézést a tegeződésért – ugye ebben aktívan részt vettek, és én most már valahogy úgy élem meg a magam 15 éves szenvedésével, hogy ez egy olyan probléma, ilyen egyébként az életben számos van, nehogy azt higgyük, hogy minden problémát meg lehet oldani, tehát olyan problémaként élem meg, amellyel meg kell tanulni együtt élni. És én ezt az együttélést próbálom, ennek az elviselhetőségét megtalálni.

Ahogy itt beszéltem, rajzoltam magamnak egy háromszöget, én jogot végeztem, és szeretek rendszerekben gondolkodni. Ez egy ilyen piramis, aminek a csúcsán ott vagyunk mi, az allergiában szenvedők, az alján pedig a védekezés módszerei. Ugye én a rövid távúnak tartom a gyógyszeres kezelést, a hosszú távúnak pedig, ahogy itt is elhangzott, ha szót akarok rá használni, akkor a parlagrafü-mentesítést. Amiről azt látom, hogy teljesen kiirtani nem lehet, mert együtt jár bizonyos mértékű parlagrafü a gazdálkodással, ha jól sejtem.

Mind a kettőre hallottam érveket, és az egyik konkrét kérdésem saját tapasztalatból a professzor úrhoz lenne, Nékám professzor úrhoz. Említette, hogy a hagyományos kezelés mellett egyre többen fordulnak, jó magam is már idetartozom, az úgynevezett alternatív gyógymódok felé, mert hogy a hagyományos úton nem értünk el eredményt. Én próbálkoztam az elején ezzel, de az általam szedett gyógyszerek miatt olyan álmos lettem, hogy gyakorlatilag nem tudtam létezni, és ezért kénytelen voltam váltani. Én homeopátiás kezelést kapok jelenleg, és a kérdésem az lenne, erősítsen meg ebben vagy akár cáfolja meg, hogy rossz úton járnak mindazok, akik a hagyományos gyógymódok mellett próbálkoznak alternatív gyógymódokkal is, és ugye nem hangzott még itt el, amit nagyon sok ember tanácsol nekem a természetes gyógymódok között, hogy olyan kecsketejet igyunk, amelyik kecske parlagrafüvet legel. Most ezeket sokszor megmosolygom, de amikor az ember bajban van, akkor már mindenféle ilyen dolgokkal foglalkozik.

A másik pedig a közmunkaprogram kapcsán hangzott el, hogy van gondolkodás a parlagrafü-hasznosítás irányába. Itt szeretném elmondani határozottan azt a véleményemet, mert hogy ezt egy nonszensznek gondolom. Azt is elmondom, saját tapasztalatból, én is hittem egy darabig ebben, engem is kerestek meg olyan emberek, feltalálók, akik azt állították, hogy részben energetikai hasznosításra, részben gyógyszerként lehet a parlagrafüvet használni, de aztán a közös gondolkodásban legalábbis én egy idő után eljutottam oda, hogy ez azért nonszensz, mert arra ösztönöz bennünket, hogy minél több parlagrafü legyen. Ugyanis ahhoz, hogy ez üzemgazdasági mértékben hasznos legyen, ahhoz kell egy kritikus mennyiség. A mi célunk pedig pontosan az ellenkezője, hogy minél kevesebb legyen, tehát a döntéshozóknak felhívnom a figyelmét, hogy mielőtt jelentős mennyiségű pénzt adunk ki szerintem ilyen nonszensz dolgokra, járjuk azokat alaposan körbe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Parancsoljatok.

FEJÉR ANDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Vendégeink! Én köszönöm ezt a nagyon széles perspektívát átölelő tájékoztatást. Sajnos én is a betegek táborát szaporítom, tehát nemcsak egy képviselő lehet allergiás, hanem meggyőződése, hogy elég sokan vagyunk. És azt is merem állítani, hogy mindaddig, amíg nem ér utol bennünket ez a betegség, addig nem is vesszük komolyan. Én magam is, amikor hallottam erről, azt gondoltam, hogy ez valamilyen úri huncutság, és jó dolgunkban már nem tudunk mit kezdeni

saját magunkkal. Először a gyereken tapasztaltam ezt, aki fiatalkorában allergiás lett, és azt követően jó magam is, ezelőtt 5-6 évvel allergiásként élem meg ezeket az időszakokat, és meggyőződés, hogy két típusú ember él ma Magyarországon, olyan ember, aki allergiás és olyan ember, aki allergiás lesz.

Ha valaki azt gondolja, hogy őt ez a dolog nem érheti utol, meggyőződés, hogy téved. Ha azt vesszük figyelembe, hogy az én idős szüleim, hála istennek közel 80 évesek, és még nem voltak allergiások, sokkal többet tartózkodtak a föld közelében, és a mi gyerekeink, akik földet csak térképen láttak, sokkal korábban megbetegszenek, akkor azt gondolom, hogy ez egy olyan betegség, amellyel nagyon komolyan kell foglalkozni.

Önkormányzati vezetőként, még az előző önkormányzati ciklusban nagyon komolyan foglalkoztam ezzel a kérdéssel, és nagyon örülök, hogy Jordán László személyében találkozunk ezzel a problémával, ugyanis megyei önkormányzati vezetőként létrehoztunk egy olyan alapot, amelyre a helyi önkormányzatok pályázhattak, és azt mondtuk, hogyha ők egy forintot letesznek, akkor mi mint megyei önkormányzat melléteszünk még egy forintot. És ezzel létrehoztunk egy alapot, amire a helyi önkormányzatok pályázhattak. Adott esetben egy kistelepülés, ahol nem rendelkeztek forrásokkal, az általa befizetett pénznek a 3-4-5-szörösét is vissza lehetett pályázni. Eszközbeszerzésre, parlagfű-gyérítési akciókat szervezhettek, környezettudatos nevelésre szóróanyagokat, előadássorozatot szervezhettek, és ezzel a megoldással több tízmillió forintos forrást sikerült mozgósítani az elmúlt önkormányzati ciklusban. Természetesen a szakmai háttér az ÁNTSZ, a növény és talajvédelmi állomás munkatársai biztosították, akik szakma segítséget nyújtottak akár a pályázati elbíráláshoz, akár a pályázatok kiírásához. Örülök, hogy a minisztérium gondolkodik egy ilyen pályázati rendszernek a kiszélesítésében, amelyben az önkormányzatokat partnerként jelölik meg. Ajánlom gondolkodásként, hogy ezt a partnerség keretében kellene megtenni, megpróbálni partnerként bevonni a megyei és helyi önkormányzatokat, mert ha elaprózzuk a forrásokat, nem lesz annyira hatékony a beavatkozás, mintha minden érintettet, megyei, helyi önkormányzatot, civil szervezeteket bevonunk ebbe a tevékenységbe.

Én csatlakozom Nagy Andor képviselőtársunkhoz, aki azt gondolja, hogy energianövényt lehet a parlagfűből csinálni, annak sem a tágabb, sem a szűkebb környezetében még nem volt allergiás. Ugyanis nem ismeri azt a jelenséget, amikor éjszaka kettő és négy óra között ül az ágy szélén és levegőt nem kap, és nem tudja tulajdonképpen, hogy mit kezdjen magával, akkor meggyőződés, hogy szívesebben fázna, vagy választaná a hideg vízzel való zuhanyozást, minthogy eszébe jusson a parlagfűnek a nagyobb mennyiségben való termesztése. Sokkal inkább támogatnám én is a közmunkaprogramok kiszélesítését, és a közmunkaprogramok alkalmazását a parlagfű-gyérítési akciókban. Azt gondolom, hogy ahhoz hasonlóan, ahogy az elmúlt hetekben én például a nagyobb közlekedési főútvonalak mentén szeméthyűjtési akcióban részt vevő közmunkásokkal találkoztam, nem ördögtől való dolog az, hogyha az állam forrásait arra használjuk föl, hogy a parlagfű-gyérítésben részt vegyenek.

Nem szűkíteném, tisztelt képviselő asszony, Szabó Rebekának mondom, a gazdaság szereplőire. Említette, hogy fontos lenne megnyerni partnerként a gazdálkodókat. Mindenkit meg kell nyernünk partnerként, a civil szférát, a gazdasági szereplőket, az államot, az önkormányzatokat meg kell nyerni ennek az ügynek annak érdekében, hogy részsikereket érjünk el, mert meggyőződés, hogy nem lehet elég korán elkezdni a neveléssel, folytatva a gyérítéssel, környezettudatos életmóddal annak érdekében, hogy megpróbáljuk megállítani a népbetegséggé válását ennek a szörnyűségnek. Köszönöm szépen.

(Az elnöklést Nagy Andor veszi át.)

ELNÖK: Amíg Oláh Lajos visszajön, addig átveszem az elnökséget, és kérdezem, hogy ki kíván szólni. Fülöp István képviselőtársamat illeti a szó.

FÜLÖP ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Nagy tisztelettel köszöntöm a kedves vendégeket, és mindenekelőtt köszönetet mondok Bartos Mónikának és Szabó Rebekának és természetesen azoknak az elődöknek, akik már a korábbi években vagy évtizedekben is munkájukkal akartak segíteni a parlagra-mentesítésnél.

Amikor címszavakat írogattam fel, kiderült, hogy amikor hozzászóltak képviselőtársaim, akkor mind-mind szépen sorban lelőtték azokat a poénokat, amiket én akartam mondani. Tehát a politikusi exhibicionizmus bennem is bennem van, mert csak nyújtottam a kezem, így hogy teljesen új dolgot fogok-e tudni mondani, nem tudom, én magam is allergiás vagyok. Már vagy huszadik éve szedem a gyógyszereket, mindig a divatnak megfelelően írják fel a kedves orvosok.

Majd a kérdésem a professzor úrhoz, hogy gyógyítható-e egyáltalán vagy csak éppen szinten tartható ez a betegség. Ezekkel a gyógyszerekkel mit lehet elérni.

Térségemben is rengeteg a parlagra, Szabó Rebeka képviselőtársam nagyon jól el tudta mondani, hiszen mifelénk is ott van a nemesnyár, ott van az akác, Szatmár megyére gondolva, és akkor kezdtem a címszavakat felírni, hogy képviselő asszony nagyon jó ötletet mondott, de mind szóhoz egy szót értettem, hogy pénz. Aztán következő címszóhoz megint pénz.

Mert nézzük, hol is lehet a parlagra, belterületen, egy településen. Lehet külterületen, az erdőn, lehet zárt kertekben. Na most mind-mind más-más problémamegoldást igényel. Egy erdő sem úgy létezik, hogy van ezer hektár. Van egy gazda, akinek három hektár vagy csak egy fasor, vagy van húsz hektár vagy van 500 hektár. Egy kis gazda, akinek mondjuk van két hektár vagy egy fasorja, és közte van a parlagra, neki az anyagi lehetőségei is szerényebbek mint egy ezer hektáros gazdának. Vagy egy belterületi parlagra-mentesítés.

Alpolgármester voltam Mátészalkán, és egy ilyen csapdához érkeztünk, amikor kellett volna, hogy büntessük a lakosokat, talán ez is elhangzott, és aztán a végén nem mertük kiküldeni a büntetést, mert rájöttünk, hogy a legnagyobb parlagrafüves területek önkormányzati tulajdonban vannak, és nem tudtuk kezelni. Mert nem volt rá anyagi eszköz, nem volt rá kellő közmunkás, és már írtam fel a szavakat, hogy közmunka, és aztán ezt követően már hallottuk a közmunkával kapcsolatos dolgokat, hogy magánerdő-gazdálkodók igénybe vehetik.

Ezt olyan formában lehet, hogy erdőgazdaságokon keresztül. Mi van azzal, aki nem csatlakozott erdőgazdasághoz, hanem van egy három hektáros földje, ő igénybe veheti-e a közmunkást. És megint csak ott a pénz, hogyha önrész kell, akkor egy kis gazda a közmunkásnak, ha csak 20 százalékát kell neki letenni, belekerül egy közmunkás exhas százezer forintba, akkor húszezret hogy tud letenni hozzá. Tehát ezek a kérdések merültek fel bennem.

A pénznél. Gyakran hallani, orvosoktól tanuljuk, hogy sokkal jobb, ha egy betegséget megelőzünk, a prevenció, mint ha gyógyítani akarjuk. Itt is mennyibe kerülne a prevenció, történt-e erre számítás vagy mennyibe kerül úgy, hogy a tüdőgondozó állomásokat fenntartjuk? Én magam is járok, és különböző gyógyszertámogatások, azokra is, amiket én szedek, ezeket szépen összeadogatjuk, vagy azt mondjuk, hogy ezt a pénzt prevencióra költjük. Mindenféleképpen arra lenne szükség, és tényleg köszönet, hogy létrehoztátok, hogy komplexitásban kezeljük, és ez a ti bizottságotok és a szakbizottságok is ebbe az irányba kell, hogy haladjunk. Egy komplex kezelés felé. Ezt követően pedig a parlament elé rendelet vagy törvényalkotási szintre kell hogy jussunk, tervezitek-e, hogy valami rendeletet tegyünk le a parlament asztalára, ami majd a szereplőknek egyfajta útmutatást ad.

Én körülbelül ezeket írtam föl, illetve még nagyon sok dolog futott át az agyamban, ami elhangzott. Megélhetés kontra parlagrafü. Mit jelent az, amikor említette a képviselő

asszony, hogy mondjuk a napraforgót kiváltani, mert az nem jó. Igen ám, de mondjuk mifelénk a gazdák egy nagy részének a megélhetését a napraforgó biztosítja. Ugyanez az akácnál. Nem jó, említette a képviselő asszony, ha a földet megbolygatjuk, de amikor az akácfát kivágjuk, úgynevezett gyökértépés kell, hogy a következő akácnövekedést elősegítsük. Tehát vannak ellentmondásos dolgok, és ezért hiszem azt, hogy különbözőféleképpen kell. Egy belterületen vagy a kertemben az a legjobb, ha odamegyek és kihúzom, mert ott lehet, hogy csak tíz-húsz-harminc szál van. De egy erdőben, amikor több hektáron található, külterületen, már lehet, hogy más megoldás kell. Nem tudom, hogy mi. Ezeket kellene majd a kedves szakértőink segítségével összegyűjtögetni. Köszönöm szépen.

(Az elnöklést Oláh Lajos veszi vissza.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bödecs Barna, parancsolj!

BÖDECS BARNA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is szeretném megköszönni minden résztvevőnek külön-külön – és akkor most nem nevesíték senkit – ezt a tényleg magas szintű tájékoztatást, amit erről a szakterületről kaptunk, és egyben néhány gondolatot szeretnék megfogalmazni, ami talán javaslatot is jelent még az elhangzottakhoz képest.

Az első, itt több szó esett a hasznosításról. A kategorikus nem! Tehát minden gazdasági érdek megjelenése ebben bármilyen támogatási rendszerhez kapcsolódóan abban a pillanatban a koncentrált termesztés megvalósulásának veszélyével fenyeget. Tehát nem!

A második a napraforgó-probléma kezelése. Tehát az itt az elhangzottakból egyértelműen és világosan kiderül, hogy gondos mezőgazdasági termesztési technológia mellett is a napraforgó az a növény, ahol ez tökéletesen el nem kerülhető. Úgy gondolom, hogy ez akkor egy eltérő szabályozást igényel, ami adott esetben a vetésterületet vagy a vetésforgót érinti, más szempontból pedig egy eltérő bírságolási gyakorlatot kell hogy jelentsen azokon a területeken, ahol napraforgó-termesztés történik. Ugyanis a jelenlegi bírságolási gyakorlat a 2008. évi XLVI. törvény 17. § (4) bekezdése szerint így szól, hogy „a földhasználó köteles az adott év június 30. napjáig az ingatlanok a parlagfű virágbimbójának kialakulását megakadályozni, és ezt követően ezt az állapotot a vegetációs időszak végéig folyamatosan fenntartani”. Ez egyben ugye megteremti a bírságolási alapot, ha akárcsak egy növény is virágozik az adott területen. Ha ez egy bizonyos növény esetében technológiailag elkerülhetetlen, akkor nem lehet azt a gazdát ugyanazzal a bírságolási rendszerrel sújtani, aki egyébként jogszerűen olyan növényt termeszt a területén, amelyiknél a parlagfű keletkezése és száz százalékos kiirtása nem biztosítható, tehát ez mindenképpen megfontolás tárgyát kell hogy képezze, hogy ebben az esetben indokolt-e egy eltérő és finomított szabályozás.

A következő az oktatás kérdése. Én úgy gondolom, hogy mind az ifjúság, mind a közvélemény, mind a gazdák esetében a növény keletkezés megelőzését kell elsődlegesen oktatni, azaz olyan termesztéstechnológiai, illetőleg a lakosság esetében olyan földhasználati és irtástechnológiai megoldásokat kell gyakorlatilag közvetíteni, és erre megfelelő forrásokat biztosítani, ami a növény keletkezési területét csökkenti és a növény keletkezését előzi meg.

Az utolsó pedig megint a mezőgazdasági termelőkkel függ össze. Amit szeretnék mondani, az pedig az, itt elhangzott, hogy sokszor az állam és az önkormányzat az, aki nem teljesíti a mentesítési feladatokat, mert arra sem forrása, sem embere nincsen. Azaz olyan fertőzött területek léteznek állami, illetve önkormányzati tulajdonban, amelyek a magántulajdonú területeket is fertőzik. Ebben a helyzetben elég furcsa az, hogy a magánterület-használó pedig egyrészt a bírság fenyegetettségével, másrészt a kötelező mentesítési feladatokkal egyértelműen terhelt úgy, hogy ehhez közben segítséget vajmi kevésbé kap vagy egyáltalán nem kap. Itt két dolgot látnék megfontolhatónak, a jelenleg

rendelkezésre álló források tükrében. Egyrészt azt, hogy az, aki a problémát érzékelve önként mentesítést végez, hogy arra – bármilyen módon, amennyiben erre rászorul és saját erőforrásból nem tudja – valamilyen támogatást igényelhessen vagy pályázhasson, valamilyen hozzájárulási lehetősége legyen, hiszen adott esetben a mezőgazdasági termelés nem tudja ezt a költséget kigazdálkodni, különösen egy erősen szennyezett terület esetében, a másik pedig a már említett közmunkaprogramnak az igénybevételi lehetősége. Tehát adott esetben bizony, mivel ez a növény nem a magángazdálkodó jókedvéből keletkezik, hanem a természet hozza, amivel úgy megforgatjuk a földet, és az emberi tevékenység miatt a természet így próbálja visszahódítani, ezért adott esetben ezeknek a közmunkásoknak az igénybevételét elfogadható feltételek mellett biztosítsuk a gazdáknak is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vendégeink hozzászólása következik. Előzetesen a BME-től Exner Tamás jelezte, hogy hozzá kíván szólni.

Meghívottak hozzászólásai

EXNER TAMÁS (Parlagfümentes Magyarországért Egyesület): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Itt ezen az ülésen nagyon sok gondolatot hallottunk, de viszonylag kevés olyat, amely, mondjuk az allergiások, érintettek számára vigaszt nyújtana, különösen az elkövetkező szezonra mutatóan, ezért szeretném konkrét javaslatokkal kiegészíteni az itt elhangzottakat. Az egyesület szerint a parlagfű elleni komplex védekezés feltétele a hosszú távú stratégiai lépések mint az oktatás, kutatás, médiajelenlét, technológiafejlesztés, földhasználati módok elmozdítása, parlagfümentes mezőgazdaság irányába a kritikus gazdasági növények kiváltása, illetve a rövid távú, nagy hatékonyságú lépések megtételének megfelelő ötvözése lenne a megoldás. Így kiemelten fontosnak tartjuk, hogy legyen egy mérőszám, amihez a sikereket mérni tudjuk. Ez legyen például a pollenkoncentráció, amire a mérőhálózat megvan és mint hallottuk, támogatásban is fog részesülni.

Tehát 2011 és 2020 közötti időszakra meg kellene határozni egy számszerűsített parlagfűpollenkoncentráció-csökkentési ütemtervet.

Elfogadható cél lenne, hogyha például 2020-ra az ország területén egyetlen mérőállomás sem mérne az átlagos betegek küszöbértékének megfelelő 30 darab/köbméteres pollenkoncentrációnál magasabb értéket.

A következő pont az lenne, hogy mivel az eddigi 1 százalékos körüli felderítés, tehát a parlagfüves területeknek a szűrőpróbaszerű felderítése nem hozott jelentős eredményt, ezt hallottuk mind a parlagfű elterjedése, mind pedig a parlagfűpollen-koncentráció értékében, ezért nagyon fontosnak tartjuk, hogy az egész országos lefedő parcellaszintű felmérést végezzünk.

Ez mit jelent, fordítsuk le magyarra. Hogyha van egy parlagfüves terület, akkor átlagosan száz évig kell arra várnom, míg egyszer kapjak egy hatósági felszólítást. Tehát a parcellaszintű felmérés nemzetgazdasági szinten igen kifizetődő lenne, mivel egy átlagos magyar település – erre az egyesület végzett egy kísérletet – három hektár, és ezt egyetlen személy három nap alatt teljesen fel tudja mérni. Minden egyes helyrajzi számot, minden egyes parlagfűfoltot. Nem hiszünk a helikopteres vagy bármilyen más módszer hatékonyságában, illetve költség szempontú versenyképességében.

Az első virágzás előtti felmérést követően lehetőséget kell adni véleményünk szerint is a tulajdonosoknak, az önkéntes jogkövető magatartásra, ehhez az egészségügyi és gazdasági problémákkal rendelkező tulajdonosoknak maximálisan egy szezonban állami vagy önkormányzati támogatást kell biztosítani. Például erre lenne való a közmunka. Viszont az ismételt határidőt követő felmérés után a növényvédelmi bírságot kivétel nélkül ki kell szabni, véleményünk szerint a részrehajlás látszatának elkerülése végett ezeket az adatokat

nyilvánossá kell tenni ugyanúgy, mint a felmérések adatait, az elrendelt kényszerkaszálások helyszíneit, illetve a kiszabott büntetések nagyságát.

Egyetértek Szabó Rebeka képviselő asszonnyal, hogy a június 30-i határidő túl korai, mivel ekkor nagyon-nagyon ritkán indul még meg a bimbóképződés és a túl korai kaszálás elágazásra készíti a növényt. További érv emellett, hogy értelmetlen lenne július elején megbírságotlani olyan gabonátáblák tulajdonosait, akik két-három héten belül, még a parlagfű-virágzás előtt amúgy is betakarítják a terményt. Tehát ezzel az adminisztratív munka is csökkenni fog.

Fontosnak tartjuk olyan operatív csoport azonnali felállítását, akik kizárólagosan ezzel a problémával foglalkoznak, tehát nincs különböző egyéb ügyekre elterelve a figyelmük. Illetve az erősen szezonális jellegű, ráadásul a szabadságolások idejére eső terepi feladatok, illetve irodai feladatokhoz megfelelő, méghozzá szezonális személyzet és infrastruktúra biztosítását tartjuk szükségesnek. Ez elérhető akár vállalkozói szerződések kötésével is.

Nem lehet az ok a parlagfű-mentesítés elkerülésére, hogy sajnos kevés a személyzet, és éppen a szabadságolás időszaka folyik. Sajnos ez egy nyár végén kicsúcsosodó feladat, amihez alkalmazni kell az erőforrásokat is.

Azonnali törvénymódosítást szeretnénk kérni a kényszerkaszálás végrehajtásának szigorítására haszonnövényekkel beültetett területek esetén. Nem lehet az, hogy a parlagfüves földekből eredő nemzetgazdasági kár jelentősen meghaladja az ezekből a földekből adódó termények eladásából vagy hasznából eredő pénzüsszeget, és ez ösztársadalmi szinten nem fenntartható. Még napraforgó esetén sem.

Ki kell alakítani az egylépcsős felmérés végrehajtásrendszerét. Jelenleg sajnos az eljárások gyakran a magérésig húzódnak, és magérés után történik teljesen feleslegesen már kényszerkaszálás.

Illetve utolsó feladatunk, hogy a parlagfű-mentesítést mint kiemelt költségvetési előirányzatot vissza kellene állítani minél előbb, illetve tételes bontásban nyilvánossá kell tenni a lakosság által erre felajánlott személyi jövedelemadó egy százalék felhasználását. Erre vonatkozóan sajnos a 2010-es évre nem hallottunk adatot, a 2011-es évre igen, de hogy mire fordítódott a tavalyi összeg, ez sajnos kimaradt a jelentésből. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És akkor fussunk egy gyors kört: van-e további hozzászóló? Kérem, hogy mindenki üljön mikrofonhoz.

MIKULÁS JÓZSEF: Bánk bán hazájából jöttem. Azt kell mondani, hogy „nagy itt a baj”, hol kezdjem el. Azt szeretném mondani, hogy mindennek rendelt ideje van az ég alatt, így a parlagfű elleni védekezésnek is. Gyakorlatilag 10-15 cm-es fejlettségi állapotban az esetek döntő többségében a parlagfüvet el tudjuk pusztítani, ennek következtében nem szükséges nekünk a pollen ellen harcolni, nem szükséges ilyen irányú allergia elleni lépéseket tenni. Tudom, hogy csak 50 százalékot okoz a parlagfű, de ez is jelentős pénzüsszegeket íté meg. Tehát én arra szeretném kérni a kedves kollégákat, hogy azokat az ismereteket, amelyeket eddig a magyar növényvédelem letett az asztalra, dr. Béres Imre ebből írta a kandidátusi disszertációját, a nagydoktori disszertációját, és azon kívül nagyon sokat publikáltunk evvel kapcsolatban, én is több mint két éve ismerem ezt a növényt, elég sok publikációm is jelent meg, legutóbb az akadémián is tartottam előadást ezzel kapcsolatban, szeretném, hogyha a növényvédős kollégák ismereteit figyelembe véve történne a parlagfű elleni védekezés, és akkor semmiféle gond nem lenne az allergiával. Köszönöm szépen.

KELEN ANDRÁSNE: Köszönöm a lehetőséget, és több mint tíz éve foglalkozom a parlagfüvel, és talán nincs olyan rezdülése a témának, amit nem ismernénk.

Elkeserítő a jelenlegi helyzet is, hiszen az elképzelések, szakmai kérdések körvonalazódnak, és Nagy úr azon kérdését szeretném konkrét válasszal megtudni, hogy ki az ügy ura. Itt ezen múlik minden, ugyanis jelen pillanatban nincs az ügynek ura. A Vidékfejlesztési Minisztérium önmagában nem képes ezt csinálni, ezt 2010 és 2011 egyértelműen bebizonyította. Jelenleg nem áll rendelkezésünkre olyan konkrét program, ami mellett ott van, hogy mikor indítom, ki a felelős, mennyibe fog kerülni. Ez így nem megy. Tavaly is arra játszottunk ár és évek óta, hogy elteljen ez a bizonyos időszak, ami a parlagfű esetében az emberek millióinak kétségbeesett állapotát okozza. Szégyen, elkeserítő bűn az, hogy évek óta ez a dolog így mehet, és odáig kell eljutni, hogy az emberek, a magyar lakosság 40 százaléka beteg legyen, az utódok között rengeteg az allergiás. Az úr is mondta, hogy a gyereke beteg, ezeknek az embereknek az életminősége, életkilátása nagyon rossz. Ezek szteroidon élnek, nem tudnak terhesek lenni. A professzor úrék betéve ismerik a kezelést, itt mindenki ismer mindent, és egy mostani államtitkár szavait idézem a parlagfűről: „mindent tudunk, tudjuk, hogy tenni kéne, de nem tesszük”. És ez a nem tevés megy évek óta.

Csodálom, hogy senki nem visított fel a helikopter hallatán. Nagyon mély tisztelettel kérdezem, hogy a helikopteres bejárás hogy lesz, amikor a parlagfű virágzik, akkor a helikopter végigmegy, az összes pollenjét kiveri úgy, ahogy van, fentről nem tudja megállapítani a fedettségét a területnek. Tehát akkor most ez hogy is lesz? Ami még a hegyibe drágább mint a parcellaszintű bejárás, egyszerűen nem áll rendelkezésre most sem olyan program, ami a rövid távú stratégiát szolgálná. Teljesen egyetértek az oktatás és egyéb-egyéb szakmai dolgok - hiszen én magam is egész életemben kutatással foglalkoztam – fontosságával, de a jelenlegi helyzetet kötelessége a kormánynak segíteni, és azt ki kell mondanunk, és elvárásként az idénre támasztani, hogy a pollenkoncentráció mért adata a tavalyihoz és az előző évekhez képest drasztikusan csökkenjen. Tavaly mértünk 1000-et, meg 1500-at, a professzor úrétól is elhangzott, hogy száz lenne az optimális. Állapítsuk meg azt, hogy az idén kötelezően érjük el a 400 darab/köbméter koncentrációt és ha ezt meghaladjuk, vegyük tudomásul, hogy igenis kis Csernobil van minden évben, igenis ez katasztrófa helyzet, mondjuk ki, és ennek megfelelően cselekedjünk. Ehhez pedig maximális összefogás és kormányzati szintű irányítás kell.

És utolsóra újra feltenném a kérdést, hogy ki az ügy ura, kormány szinten kinek a kezében futnak a szálak, aki elkötelezettségénél, felkészültségénél fogva ezt a témát összefogja, és eredményt képes felmutatni már az idén. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hát itt a végén nagyon egyértelmű mondatok hangzottak el. Akkor hát önöké a szó. Nem tudom, hogy ki az, aki úgy érezte, hogy a legtöbb kérdést kapta. Jordán úr! Vidékfejlesztés, hajrá!

Válaszok

JORDÁN LÁSZLÓ (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Ha már így megszólítottam, akkor kezdeném az első és utolsó kérdéssel, hogy ki az ügy ura. Hát remélem, hogy nem én. *(Derűltég.)*

Komolyra fordítva a szót, a Vidékfejlesztési Minisztérium azt a feladatot vállalta fel, hogy új eljárásrendet gyárt, amennyiben szükséges. Szeretném kihangsúlyozni, hogy itt elég sok elmarasztalás érte az eddigi tevékenységet, és az előbbieken utaltam rá, most hangsúlyosabban megtenném: nem tudjuk, mi lett volna, hogyha az eljárásrend olyan formában sem működött volna, mint ahogy működött. Lehet, hogy az az ezer pollen, ami idén volt, az kétezer lenne. Nem lehet tudni.

Tehát azért itt nagyon kemény elismerésre méltó munkát végeztek a földhivatali gazdaszok, illetve a növényvédelmi felügyelők. Nem tudnám és senki nem tudja megmondani tényleg, hogy mi lett volna, ha ezt nem csináljuk, de a kérdésre visszatérve, hogy ki az ügy

ura. Mi a Vidékfejlesztési Minisztériummal azt indítottuk el, hogy új eljárást indítunk, de menetközben láttuk, amit nem volt nehéz látni, hogy ez nem egy hatósági eljárásrendről szól, ezért írtuk ezt a stratégiát és ezzel akarjuk keresni a civil szervezeteket, a társtárcákat, mindenkit. De hogy ki az ügy ura most, nem tudom. Kezdeményezőnek próbálom magunkat érezni ebben az irányban, de azt, hogy a teljes ügyet felvállaljuk, azt se ígérni, se kérni nem szeretném, mert teljes mértékben egyetértek azokkal, akik azt mondják, hogy egy független, elhivatott és csak ezzel foglalkozó személy vagy szervezet kezébe kéne adni a feladatot.

Ha már nálam van a szó, akkor itt a kérdéseknél, megjegyzéseknél gyorsan végigmegyek. Mibe kerül a prevenció? Amit én tudok mondani, a médiakampány, az oktatás, bármi. Amit én előterjesztettem és prevenciónak neveztem, az mind abból indult ki, hogy jelenleg milyen lehetőségeink vannak, és ebből a lehetőségből indultunk ki. Mi az, amit meg tudunk csinálni pénz nélkül, mi az, amit meg tudunk csinálni kevés pénzzel, és mi az, ami bizony pénzbe kerül. Ha a médiához fordulunk, ami megítélésünk szerint elkerülhetetlen, az sokba kerül. Ha az oktatáshoz fordulunk, ami szerintem mindennek az alapja, az is pénzbe kerül, de kevesebbe. A hozadéka viszont nagyságrendekkel több. Talán a leghatékonyabb, amit el lehet képzelni. Konkrétan nyilván nem tudom megmondani, hogy mibe kerül a prevenció, de akármennyit fordítunk rá, annak meg kell hogy legyen a hozadéka. Nyilván ebben az a felelősségünk, hogy olyan módszereket és eszközöket találjunk, ami meg is fogja hozni.

A napraforgót mint egyedi elbírálást igénylő növényt valahogy jogszabályba emelni, ez az eltérő szabályozás, eltérő bírságolás. Igen, ezen gondolkoztunk mi is, hogy valami megoldást találni kéne, de a másik oldalról akkor meg ezzel lehetőséget is adunk, illetve a napraforgót azért hoztam fel, mert félmillió hektáron termesztjük Magyarországon. A problémás növények közül ez a legnagyobb. Ezen kívül van még tök, dinnye, ahol hasonló probléma van, jóval kisebb, nagyságrendekkel kisebb területen termelik. Ezért is nem hoztam fel példának, de valóban valamit kezdenünk kell a napraforgóval.

Az oktatás. A növény keletkezésének megelőzését kellene oktatni. Teljes mértékben egyetértek. Erre kell a hangsúlyt fektetni. Amit mit termelők képzésére gondoltunk, az pontosan erről szólna. Megtanítani őket olyan termesztéstechnológiára, ami egyébként nem új dolog. Ezek nem mostani újítások, ezek tizen-, huszon-, ötven, száz éve működnek. Gondolok itt arra, aki földműveléssel vagy talajműveléssel foglalkozik, tudni fogja, miről beszélek: tarlóhántás. Olyan termelők voltak bent nálam, aki azt mondta, hogy ő patkolókovács, neki ne beszéljek a tarlóhántásról, mert nem tudja, mi az. Ő csak gazdálkodni akar. Az nem gazdálkodás. Ezekre kell megtanítani az embereket. Még egyszer mondom, abszolút egyetértek.

A konkrét javaslatok és itt Exner Tamás felvetésére reagálok. A hosszú és a rövid távú megoldások ötvözése. Egyértelmű. Ezzel teljesen egyetértek.

A mérőszám kialakítása. Nyilvánvalóan egy jó dolog, hiszen ezzel tudjuk igazolni az eredményeinket vagy éppen a kudarcainkat. Én is foglalkozom egy ideje a parlagra, mondjuk 2005 óta, mióta az első törvénymódosítás javaslatként véleményezésre nálam landolt. Attól, hogy egy ütemtervet előíranyozunk, a pollen még nem fog csökkenni. Szerintem ez teljesen evidens. Én mégiscsak stratégiákban, meg eljárásrendekben gondolkoznék, mert mondhatjuk azt, hogy 400 legyen a pollen az idén, és ha nem, akkor irgumburgum, de ezért tenni kell nagyon sokat.

A tételes parcellaszintű felmérés. Jól értettem, hogy egy ember három nap alatt be tud járni háromezer hektárt. Anélkül, hogy ezt vitatnám, javasolnám, hogy kérje ki egy földhivatali gazdász véleményét erről, aki évek óta benne van ebben az eljárásban, és végzi a bemérést. Nagyságrendi különbségeket látok. Be lehet járni háromezer hektárt egy nap alatt, de hogy konkrétan területeket bemérni nem lehet, arra le merem tenni a nagy esküt. Legalábbis az eddigi tapasztalatok ezt mutatják.

Tájhasználat, teljes körű agrárművelés. Ezek hosszú távú dolgok, tényleg helytállóak lehetnek.

Ja, a június 30-i dátum, amire szeretnék reagálni. Mint ahogy itt el is hangzott a törvényből az idézet, a földhasználó június 30-ig köteles megakadályozni a parlagfű-virágbimbó kialakulását, majd ezt a mentes állapotot fenntartani. Tehát nem arról szól a jogszabály, hogy június 30-ig le kell kaszálni a parlagfüvet. Ha június 30-a után parlagfű van a területen, de nincs virágbimbó, nem virágzik, az még nekünk nem baj. Egy kicsit szakmai alapokat kell beletenni, és úgy kell értelmezni ezt a jogszabályt, mert ez erről szól. A június 30-át a mi bizottságunk is értékelte, vizsgálta, hogy kell, nem kell, idetegyük, odategyük, korábbra rakjuk, későbbre rakjuk, abban maradtunk, hogy ez a június 30-a már olyan jól beivódott a köztudatba. Ugyanakkor szakmailag nincsen vele problémánk. Ha olyan az időjárás és korábban virágzik a parlagfű, a június 30-a még mindig megállja a helyét. Hogyha éppen másmilyen az időjárás és később virágzik a parlagfű, a június 30-a akkor se a kaszáláshoz kötődik, hanem a virágbimbó kialakulásához. Tehát akkor sincsen baj. Végül is mi elvetettük a június 30-án való módosításnak a gondolatát, mert ezt jónak tartjuk így, ahogy van.

Annak egyébként nagyon örültem, hogy elhangzott a magfogás megakadályozásának a gondolata, mint ahogy az imént elhangzott az is, hogy a növény kialakulását kell megakadályozni. Gyakorlatilag ez a kulcs, a parlagfűmagfogást kell megakadályozni. Az eljárásokat nem lehet ott megállítani, hogy elszórta a pollent a parlagfű, most már túlvagyunk a szezonon. Nem, még akkor is tudunk valamit tenni, ha még nem érlelte meg a magot vagy félig érlelte magát, félig érlelte meg a magot, akkor is tudunk valamit tenni, mert ha gyengéd csíráképeségű, gyengébb növekedésű magok lesznek azért, mert beavatkoztunk, akkor is tettünk valamit. Nem átütő a megoldás, de megint egy lépéssel közelebb kerültünk.

Arról már volt szó, hogy ha kultúrnövény-állományban rendelünk el közérdekű védekezést, akár a teljes állomány megsemmisítésével is, vagy ugyanez a téma, hogyha megtiltjuk a napraforgó termesztését adott területen, ez most mivel jár vagy mivel nem, hát ez nem szakmai döntés, ez nyilvánvalóan nem a mi kompetenciánk lesz, hogy eldöntsük. Javaslatot tehetünk le egyébként, végiggondolhatjuk, alternatívákat lehet felállítani, de a végső döntés – úgy gondolom, hogy – a politikára fog tartozni.

Helikopteres felderítés. Arról nagyon röviden tudtam beszélni, mert elment az idő, és valóban összezsáptam a végét. A következőről lenne szó. A helikopter, egyébként én is kipróbáltam, voltam fent, és meg lehet látni a parlagfüves területeket. Nem a zárt kerteket, nem a néhány négyzetméteres parlagfűfoltokat, hanem a pollenek nagy részét adó egybefüggő több tíz vagy több száz hektáros foltokat. Tehát meg lehet látni. Ha leereszkedik a helikopter, akkor fenológiát meg lehet állapítani, a tábla sarkait be lehet mérni, ha bár kétségtelen tény, hogy a rotor keltette légörvény fel tudja verni a pollent. Azért tettük le a voksunkat a helikopteres védekezés mellett, mert nagyon nagy területek felderítésére alkalmas, és hogyha hozzáteszük azt, hogy előtte 10-14 nappal kiértésítjük a helyben szokásos módon, ahogy tudjuk a termelőket, hogy július 17-én megy a repülés, és két munkanap alatt le lehet repülni egy megyét, akkor mindenképpen tudja, hogy arra a dátumra neki el kell készülni a parlagfű-mentesítéssel. És igazából nem az lenne a cél, hogy most minél több terület legyen és minél több bírságot behajtsunk és minél több eljárást indítsunk, hanem az, hogy mindenki lássa ennek a jelentőségét, fentről mindent lehet látni, és az lenne a jó, hogyha a helikopter úgy szállna le, hogy nem sok munkánk volt, ez a pénz most gyakorlatilag hasztalan ment el. Nem hasztalan megy el egyébként, hiszen, ha az önkéntes jogkövetést kiváltotta, akkor elértünk mindent, amit akartunk.

A növényvédelmi bírságról volt még egy megjegyzés, hogy mindenkinek ki kell szabni. Igen, most is, mindenkinek, aki eljárás alá esik, kiszabjuk a növényvédelmi bírságot.

Ebben sem mérlegelési jogunk, sem akaratunk nincsen. Aki a törvénysértést elkövette, mert június 30-a után virágzó parlagfű van a területén, annak a bírságot természetesen kiszabjuk.

Egylépcsős eljárás. Az eljárás gyakran a magérésig húzódik, és két hétben kellene maximálni a felderítéstől a mentesítésig tartó időszakot. A két hetet most is tudjuk tartani. Ezzel nincsen probléma, sőt inkább belül vagyunk jóval a két héten. A saját magunk elé támasztott követelmény három-öt nap volt, hogy a felderítéstől a közérdekűig, lehetőleg több idő ne teljen el. Ez jóval szigorúbb. Nem mondom, hogy mindenütt sikerül betartani, de mi ehhez a 3-5 naphoz próbálunk tendálni, tehát a két héten bőven belül vagyunk. Azok az eljárások húzódnak magérésig, amelyek eleve később indulnak, hiszen tart a szezon az első fagyokig, addig történnek bemérések, szeptember közepi-végi eljárás vagy bemérés az nyilvánvalóan már a magérésbe fog fordulni.

A tavalyi előirányzat-felhasználásról nem beszéltem. Ennek egyetlen oka van. Előzetesen az idej előirányzat felhasználásáról szolt a kérdés, és én erre készültem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Nemzeti Erőforrás Minisztérium.

GYEBNÁR BRIGITTA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Hogy itt ki a felelős kérdésre hasonlóan azt tudom válaszolni, mint a vidékfejlesztési ágazat, hogy ilyen szempontból nem mi vagyunk, akik nevesítve voltak, ugyanakkor annak a ténynek, hogy egy parlagfű-mentesítési stratégia kialakul, illetve kialakításra kerül, mindenképpen kíváncsian várjuk, hogy mik azok a területek, amelyek minket érintenek, úgyhogy ebben ez új információ volt. Ugyanakkor fontos, és ezek is inkább általános megjegyzések lennének, hogy – és inkább tájékoztató jellegűek – jelenleg folyik a népegészségügyi intézményrendszer kialakítása, amelyben az intézmények korszerűsítése, integrálása is éppen ezért a feladatok között szerepel, és az Országos Környezet-egészségügyi Intézetnek is a megfelelő pozicionálása. Ugyanúgy fontos az is, hogy a környezet-egészségügyi hatásvizsgálatok kérdése is egyre nagyobb jelentőséggel bír, és éppen ezért ezt is mint fontos feladatot tekintjük. Ugyanakkor az egészségkommunikációs feladatokat, amelyek mind a nevelés, mind pedig a tudatosság szempontjából fontosak, így az egészséges életmód felé mindenképpen terelik a lakosságot. Fontos ugyanakkor az is, hogy itt szóba kerültek az önkormányzatok feladatai. Itt nem konkrétan a parlagfűről beszélve, de olyan egészségtervek kialakítása, amelyek részben kistérségi, részben települési, illetve színtér jellegűek, ugyancsak folynak már ilyen munkálatok, már régebben elkezdődtek, és éppen ezért ezek az egészségtervek adott partnerségi csoportok környezetében tudnak csak kialakulni, amelyben az adott helyi önkormányzatok, civilek, döntéshozók, ugyanakkor pedig a helyi ÁNTSZ szakmai felelősök is ugyanúgy részt vesznek. Tehát ezek ugyancsak helyet tudnak adni egyéb, akár a környezeti nevelés vagy környezettudatos magatartás kialakításának is.

Ugyanakkor fontos az is, hogy a NEKAP - ez a nemzeti környezet-egészségügyi akcióprogram - keretében a parlagfű-mentesítés ugyancsak folyik, és ennek áttekintése zajlik az ágazatnál.

Nem kívánok ünnepontó lenni, hogy most a parlagfűről és ennek életminőséget befolyásoló hatásairól beszélünk, de jó alkalom arra, hogy a keringési megbetegedések vagy a daganatos megbetegedések környezeti expozíció következtében kialakult hatásairól beszéljünk, legalábbis megemlítsük ezeket, és ezekben a betegségekben mintegy részben együtt kell élni, másrészt ebben sokkal könnyebb meghalni.

Ugyanakkor professzor úr még néhány gyógyszerészeti kérdésre, illetve a gyógyítás tekintetében válaszol a kérdésekre.

PROF. DR. NÉKÁM KRISTÓF (Irgalmasrendi Kórház): Köszönöm szépen. Nagy alelnök úr kérdezte, hogy a kecsketejjel mi legyen. A kevés, parlagfűvel kapcsolatos magyarországi vizsgálatból az egyik éppen kecsketejjel foglalkozik, és éppen azt sikerült igazolni, hogy sem magában a tejben nincsen semmiféle eltérés a parlagfűvet evő kecskék és a nem evő kecskék teje között, sem pedig, akik isszák ezt a tejet, azoknak nincsen semmiféle se előnyük, se hátrányuk, ez a lehetőség is benne van. Ezt nem érdemes erőltetni, ha csak nem nagyon szereti a kecsketejet úgy önmagában is. *(Derűltség.)*

A másik az alternatív kezeléssel kapcsolatban úgy gondolom, valóban nagyon sok pszichés tényező van, hogy mennyire éli meg a tüneteket. Tehát, ha bárki úgy gondolja, hogy neki jót tesz az alternatív kezelés, lelke rajta.

De látni kell azt, hogy nagyon sok a csepü gyógyszer manapság, ezek tökéletesen működnek klinikai vizsgálatokban. Ami azt jelenti, hogy megvan a hatásuk, csak éppen, amikor kikerülnek ebből a vizsgálatosorozatból és azt átlagember elkezd őket fogyasztani és használni, akkor már mindenkinek a saját részét hozzá kellene tenni, mint ahogy egy vizsgálat alatt lévő betegnek is, hogy igazából hasson.

Nagyon sok vizsgálat van. Amerikában olyan vizsgálatok vannak, hogy asztmás rohamok után, de majdnem meghalva, két héttel nem szedik azokat az inhalációs eszközöket, amelyeket előírtak, az immunterápiában is vannak olyan vizsgálatok, hogy körülbelül fél év után egyetlen százalék szedi csak úgy a gyógyszert, ahogy kell. Tehát én úgy gondolom, hogy – mélységesen megértve a problémát – boldogan felajánlom, hogy csinálunk egy rizikóelemzést a saját személyére vonatkozóan, és hogyha megígéri, hogy legalább egy ideig betartja azt, amit mondok, úgy, ahogy mondom, akkor nagyon szívesen meg tudjuk beszélni, boldogan segíték tényleg, hogyha lehet. Azt látni kell, hogy Magyarországon egy átlag szakorvosi vizsgálatra öt-öt és fél perc jut. A picit is komplikáltabb allergiás beteget nem lehet ennyiből megoldani.

Az én átlagom, igaz, hogy a szokásosnál összetettebb betegek jönnek, körülbelül 30 perc arra, hogy meg tudjuk beszélni a kérdést.

Szintén ez vonatkozik Fejér képviselő úrra is, hogy nagyon szívesen, bármikor, amikor találunk közös időt, szívesen megbeszélem a problémákat. Egy biztos, nem kell, hogy éjszaka bárki felébredjen, és nem kell, hogy úgy érezze, hogy megfullad még a parlagfűszezon csúcán sem. Nagyon sokféle lehetőség van. Az antihisztamin-szedés, ami van, csak a nagyon enyhe tünetekre van, és általában átmenetileg. Tehát egész biztos, hogy valamit változtatni kellene a terápián.

Ez vonatkozik szintén Fülöp képviselő úrra is. A kilenc képviselőből éppen három allergiás, hozzáuk a magyarországi átlagot többé-kevésbé. *(Derűltség.)*

Na most a prevenciónál muszáj lenne meghatározni, hogy melyik fajta prevenciót érti rajta az ember, mert ez egy döntő fogalom. Ha azt gondoljuk, hogy ne legyen parlagfű, hát ennek a költségei az eget érik és hát eddig sem működött. Ha azt gondoljuk, hogy ne legyen érzékeny valaki vele szemben, ami az első lépés a betegség felé, megakadályozhatatlan. A világon mindenütt legalább az egészségesek felének valamilyen érzékenysége van. Nem feltétlen parlagfű, ha nincs parlagfű, akkor a házi poratkára. Általában az allergia ma egy életmódbetegség. Ezt látni kell. A környezet egy része, belül a belső, a lelki, a lakókörnyezetünk, az életmódunk a testsúlytól kezdve a mozgásszegénységig, tehát ezeket érdemes mindenkivel megbeszélni, hogy milyen konkrét segítséget lehetne az egészben nyújtani. Tehát nagyon szívesen átbeszelnénk.

Kelen Ágnesnek talán azt mondanám, hogy biztos nem működik ez a 400 mint meghatározó szám, mert Magyarországon most is vannak helyek, ahol soha nem éri el a 400-at, mégis vannak parlagfű-allergiások is. De én úgy gondolom, hogy a folyamatnak a végére kéne tenni egy mérőszámot, először meg kéne próbálni minden rendelkezésre álló eszközzel, felszereléssel és tudással megpróbálni tényleg maximálisan lehetőség szerint irtani, és

meglátjuk, hogy hogyan fog a dolog csökkenni. És akkor ehhez már lehet rendelni valami mérőszámot.

Többek között az is a kérdés, hogy hol. Milyen időtartamra csináljuk az egészet. Ez a 400 egy szép szám, de igazából megfoghatatlan ebben a rendszerben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A minisztérium kért még egy percet.

SZALKAI GÁBOR (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Az élelmiszerlánc felügyeleti főosztályvezető-helyettese vagyok, a növény- és talajvédelmi osztály vezetője. Köszönöm szépen, hogy meghívást kaptunk erre és elmondhattuk a tárca álláspontját. Nem szeretném külön kiemelni az elnök urak, képviselő asszonyok, bizottsági professzor urak hozzászólását, és tényleg azt mondom, hogy a téma teljes körű kivesézése – úgy érzem, hogy – megtörtént. Jó magam három hete, most már több mint három hete kaptam meg a kinevezésemet és foglaltam el a pozíciómat. Én remélem, hogy itt elindul egy olyan folyamat, hogy leginkább égető kérdésként én azt éreztem, hogy ki az üggy ura.

Jómagam is növényvédelmi szakmérnök vagyok, tehát mivel a parlagfű egy gyomnövény, ezt nem szabad elfelejteni, meg fogjuk találni és meg kell találnunk minél hamarabb tényleg azt a fórumot, itt a professzor úr is említette, akár kormánybiztos szintjén, aki tényleg függetlenül és csak ezzel foglalkozva tudja ezt a kérdést a helyén kezelni. És nem szabad elfelejteni, hogy egy gyomnövényről van szó. Amit szeretnék nagyon röviden megemlíteni, hogy az elsődleges közvetlen gazdasági kárról itt elég keveset hallottunk, én most jelen pillanatban nem is hallottam semmit, hogy ugye ez egy gyomnövény, ami tényleg az 1900-as, 1910-es években történt megjelenését követően 1997-re az ország első számú gyomnövényé nőtte ki magát, és ez a közvetlen gazdasági kár, amit a víz, tápanyag és élettér elvonással jelentett, kompetíciós fölényét kihasználva, kultúrnövény elnyomását és tápanyag-, vízelvonását kihasználva gyakorlatilag csökkenti a terméseredményt, az se kis mértékű kár, amit megjelenésével okoz.

Szeretném felhívni a figyelmet, hogy nemzetközi szinten tisztában vagyunk vele, hogy az európai uniós országok közül Magyarország a legfertőzöttebb, meg kell nézni a fertőzöttségi térképet, szerintem, ezt sokan közülünk már láttuk is, és nemzetközi fórumokon a magyar növényvédő szakmérnökök, növényorvosok, onkológusok, ezeket a kérdéseket komplexen kell kezeljék, élen járnak a kérdés kezelésében. A nemzetközi parlagfű társaság vezetője, Dancza István kollégám, aki ökológus növényorvos szintén hazai és nemzetközi szinten is jelen van és nagyon sokat tesz és dolgozik, de a gyomnövény, gyomkutató társaság is nagyon sokat tesz a parlagfűért. Tehát 2009-ben nemzetközi fórumot rendeztek Magyarországon, ami világszínvonalú volt, tehát azt mondom, hogy szakmailag is és nemzetközi szintű elfogadottságát tekintve is Magyarországot élre helyezte ezen a területen. És szeretném megjegyezni csak, és felhívni a figyelmet, hogy Magyarország az unió soros elnöke, jövő héten május 2-től 4-ig az EU növény-egészségügyi főtisztviselőinek az informális ülése lesz Magyarországon, ahol én képviselem a magyar növényvédelmi szervezetet és fel fogom hívni erre az egész EU-s, növényvédő társadalomnak a figyelmét. Ha jók az információim, folyamatban van a növény-egészségügyi rendszernek, irányításnak a felülvizsgálata az uniós területen, de ezenkívül invenzió növényfajoknak a szabályozása is várható rövidesen, és ebben ugyan most kapcsolódtam be a szakigazgatás rendszerébe, de még lesz alkalmam valószínűleg nemzetközi szinten is megjelenni olyan fórumokon, ahol ennek az elnökségi státusunkból adódó lehetőségét kihasználva felhívjam az unió döntéshozóinak a figyelmét erre a kérdésre, és felajánlom a magyar segítséget, a magyar szakértelmet és remélem, hogy itt ez a konferencia megrendezése előremozdítja a kérdést, és meg fogjuk találni közösen azt a módot, hogy mérhető eredménye is legyen ennek a nagyon komplex összefogást igénylő munkának. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Közmunka témájában volt elég egyértelmű kérdés.

JÁCZKU TAMÁS (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igen, és elnézést kérek a bizottságtól, pontosítom, amit a gazdasági felhasználásról mondtam. Mi, amikor a közfoglalkoztatási rendszer átalakításán gondolkodtunk, tehát azon, hogy hogyan lehetne minél inkább értékteremtő, értékmegetartó munkára alakítani a közfoglalkoztatás rendszerét, akkor elég széles körű egyeztetést folytattunk le, ebben megkerestük gyakorlatilag valamennyi önkormányzatot, fórumot szerveztünk, és bárhol is voltunk és felmerült a téma, kértünk ötleteket, javaslatokat. És hát így jutott el hozzánk a parlagfűirtás közmunkaprogramjára is a javaslat. Ebben nem arról van szó, hogy bárkit is ösztönözni szeretnénk arra, hogy gazdasági célból elkezdjen parlagfüvet termelni. Itt azt néztük, hogy a közfoglalkoztatásnak gyakorlatilag az a rendszere, hogy önkormányzatnál, civil szervezetnél, egyháznál vagy újabban magángazdálkodóknál, vállalkozásoknál... maga a munkaviszony úgy néz ki, hogy az idén olyan minimálbérnek megfelelő összegért dolgoznak ezek a foglalkoztatottak. Ehhez nem tudjuk, hogy milyen munkateljesítmény kapcsolódik. A parlagfűirtás egy kézzel végezhető nehéz fizikai munka. Én nem vagyok mezőgazdasági szakember, de úgy tudom, hogy a leghatékonyabb irtási mód az, hogyha a vegetációs időszakban lévő növényt gyökerestől eltávolítják. És ezzel kapcsolatban jött, hogy hogyan lehetne például a teljesítményt növelni, hogyha egy külön forrás állna rendelkezésre. Itt a szakértői tanulmány, amit kaptunk, végez különböző számításokat, hogy azt mondja, hogy mivel ebben az időszakban, amikor a parlagfüvet irtják, amikor még csekély a súlya, akkor egy napi 3-4 óra munkavégzéssel, átlag teljesítmény mellett 25 kg-ot lehet kézzel betakarítani, és azt mondja ez a tanulmány, hogy ebben az esetben az ajánlott felvásárlási árnál körülbelül a közfoglalkoztatottaké jelenleg a 2590 forint naponta, akár egy körülbelül kétezer forintos többletjövedelmet is elérhet. Tehát itt nem arról lenne szó, hogy a közfoglalkoztatás egy olyan foglalkoztatás lenne, hogy ott áll a munkafelügyelő, és akkor egy ilyen utasítási rendszerben működne, hanem az önkormányzat ilyen gyűjtőpontokat létesítene, ahová a közfoglalkoztatottak behordanák a gyógynövényt, és ezt követően kerülne különböző – mondjuk egy nonprofit – szervezet által ennek a begyűjtése, szárítása, és a jelenlegi energiatermelő egységekbe, bioenergiával működő egységekbe történő szállítása. De hangsúlyozom, hogy ez még csak egy ötlet, javaslat. Mindent figyelembe veszünk, természetesen az itt elhangzott felszólalásokat is, és ahogy képviselő urak kérték, ezt jelzem a döntéshozók felé.

A másik a magánerdő-gazdálkodók kérdése volt a képviselő úr részéről. Nos hát, mivel magánerdő-gazdálkodó, itt kifejezetten a pályázati kiírásban is magánerdő-gazdálkodó szerepel, tehát magánszemélyek részére nyújtható ez a támogatás.

Hogy gazdák, vállalkozások részére miért nem nyújtható száz százalékos támogatás, azért nem nyújtható, mert az Európai Uniónak a versenyjogi szabályai ezt nem engedik meg, tehát ebben az esetben 50 százalékos támogatási intenzitást lehet az állam részéről nyújtani. És akkor gyakorlatilag a 70 százalékos támogatás úgy jön létre, hogy a támogatási időszakban 70 százalék támogatást biztosítunk, azt követően pedig a támogatási időszak felére vállalnia kell a támogatottnak, hogy támogatás nélkül foglalkoztatja ezeket a bérpótló juttatásban részesülő személyeket. Hogy miért nem tudunk többletforrásokat biztosítani? Ennek akár az állam, akár pedig az önkormányzatok részéről az a határa, hogy nemcsak az parlagfűirtás az egyetlen közhasznú munkatevékenység, hanem számos más tevékenység van, és ezekre is megfelelő forrásokat lehet biztosítani.

Tehát én azzal tudnám zárni a mondandómat, hogy várunk továbbra is mindenféle ötletet, javaslatot, természetesen a társtárcákkal együttműködünk. Annál is inkább, mivel a Széll Kálmán terv közfoglalkoztatási rendszerében több tárca együttműködésével valósul ez

meg, és a Vidékfejlesztési Minisztériummal is gyakorlatilag együtt dolgozunk azon, hogy ezeket a lehetőségeket bővítsük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Rebekának egy percre megadom a szót, és kérem, hogy egy perc legyen.

SZABÓ REBEKA (LMP): Köszönöm a szót. Egyetlen egy perc lesz. Pusztán azt szerettem volna hangsúlyozni, hogy amikor arról beszéltem, hogy a különböző tájhasználati formák különböző parlagfű-fertőzöttséget jelentenek, napraforgó, akác vagy nyár, nem azt mondom, hogy ez egyszerű, egyik napról a másikra megoldható probléma, de azt mindannyiunknak látni kell, hogy amikor politikai döntéseket hozunk akár a mezőgazdaság irányával kapcsolatban, akkor ezzel tulajdonképpen a parlagfűborítást is befolyásoljuk. Tehát ezekkel az információkkal rendelkezniünk kell, és ennek ismeretében kell döntéseket hozni. Természetesen valószínűleg nem lehet betiltani a napraforgó-termesztést, de az, hogy mit milyen támogatásban részesítünk, akár agrár-környezetvédelmi programokban, hogy ösztönözzük az akácosítást az Alföldön vagy nem, amikor ezeket a döntéseket meghozzuk, akkor fejben kell azt is tartani, hogy ezzel a parlagfű borítását hogyan befolyásoljuk. Ez egy politikai kérdés. Köszönöm.

Elnöki összefoglaló

ELNÖK: Köszönöm szépen. El kell keserítenem a doktor urat, hogy van egy lappangó renitens, aki az öngyógyítás mezejére lépett, az én vagyok, és ez az arány rosszabb, mint amit gyorsan kikalkulált, hogy csak egyharmad. Tehát rosszabb ez az arány.

Szeretném megköszönni mindenkinek, hogy eljöttek, a civileknek nemcsak azt, hogy eljöttek, hanem azt az évtizedes munkát, amit ezen a területen végeznek önkéntesen, saját idejüket, energiájukat, pénzüket erre áldozva, és hát nélkületek ez nem fog menni.

Ugyanakkor azt a kérdést feltettük magunkban az Andorral – és ezt próbáltuk feszegetni -, hogy ebben az évben mitől lesz jobb. És hát én nagyjából beírtam magamnak, hogy megint gyógyíthatom saját magamat, mert hogy nem nagyon látom azokat a folyamatokat, ami ebben az évben már eredménnyel kecsegtetne. És talán, ezt a kerekasztalt jobb lett volna néhány hónappal korábban csinálni, mert akkor talán jobban egymásra épülhetett volna a cselekvési terv. De ha nem akarjuk, hogy a nap végén az a konklúzió legyen, hogy ez az év elszállt, akkor viszont nagyon egyértelmű határidőket szabva, feladatokat ki kell osztani. Éppen ezért május 25-ére ugyanezt az ülést összehívtuk, hogy ne az legyen, hogy mindenki hátradől, és azt mondja, hogy akkor megtettem, amit megkövetel a haza, és egyébként pedig elmondtuk, amit kérdeztek itt a képviselők.

Az teljesen világos, az itteni szakértők elmondták a szakmai állásfoglalást, én azt szeretném kérni kormánypárti képviselőtársaimtól, hogy azokat a felmerült problémákat, amik itt előjöttek, azt politikai oldalról is meg kell közelíteni. Szakmailag úgy látom, hogy körbe van járva, most az kell, hogy a szükséges döntések megszülessenek. És hát milyen döntések vannak?

Néhányat próbáltam itt összeírogatni, amire május 25-én visszatérnénk kegyetlen diktátorként, mert különben semmi nem lesz. Ha a bicikliseknek lehet kormánybiztosa, akkor talán a parlagfüveseknek is lehet kormánybiztosa, ami előjött minden oldalról, hogy legyen egy személyi felelős.

Én azt szeretném addig is kérni, hogy amíg ebben megszületik a politikai döntés, addig az önök által felállított munkacsoportot egészítsék ki a megfelelő társtárcáktól kollégákkal, mert hogy addig se egymás melletti elbeszélés legyen. Tehát ne az történjen, hogy a Vidékfejlesztési Minisztérium lerak az asztalra egy anyagot és majd utána körözteti és megnézi a másik tárca. Már az anyag elkészülténél azt szeretném, hogy a megfelelő társtárcák

képviseltesek magukat, és minél publikusabb egy dolog, annál gyorsabb és jobb végeredmény tud lenni, éppen ezért bátran javasolnám, hogy a civilekkel is, amennyit lehet, egyeztetni, hogy a lehető legtöbb tudás jöjjön be.

A közmunka egy örök kérdés. Értjük, hogy nincs több pénz és nem lesz, azt is értjük, hogy pályázhat rá civil, magánerdész, állami erdész, minden egyéb, azt szeretnénk valahogy elérni, hogy a közmunkaprogramban nevesítve valamiféle, a közmunkaprogram szervezői által koordinált módon megjelenjen a parlagfű-mentesítés. A parlagfűvel kapcsolatos közmunka a parcella-feltérképezésről szól-e esetleg vagy a mentesítésről, ezt végig lehet gondolni. De azt szeretném nagy tisztelettel, hogyha végiggondolnák a következő találkozóig, van-e arra lehetőség, hogy ebbe az irányba előre tudjunk menni, és konkrétan a parlagfűre nevesített programot lehessen összerakni.

Felhívtam néhány ismerősömet, hogyha parlagfüvet lát, mit csinál. És hát nem nagyon lehet ma már tudni, hogy hova lehet bejelenteni, hol vannak ezek a számok, hol elérhetők, hová kell telefonálni. Önmagában az, hogy a zöldszám egyébként él, hogyha azt nem tudja a lakosság, az semmit nem jelent. De az még hagyján, hogy azt esetleg valaki kibogarássza, de nagyon szeretnénk, hogyha a következő alkalomra abban valamiféle előrelépés lenne, hogy a bejelentő pontosan nyomon tudja követni, hogy volt értelme az ő bejelentésének. Azaz, ha parlagfűvel szennyezett terület volt, akkor azt lehessen látni, hogy ott a kollégák eljártak. Ez jó a bejelentőnek és jó a hivatalnak is, mert el tudja mondani, hogy igen, megcsináltuk, és akkor nem merül az fel, hogy két hét az hosszú idő, merthogy öt nap alatt is megcsináljuk, de ha ezt nem tudja az ember, akkor ebben előre kellene menni. Tehát nagyon szeretném, hogyha a Vidékfejlesztési Minisztérium ebben valamiféle javaslattal tudna élni.

Felmerült korábbi beszélgetésekben az, hogy nagyon sok tudás van már különböző területeken. Akár oktatási anyagok tekintetében, a legkülönbözőbb civil szervezetek csináltak ilyet, a minisztérium csinált ilyet. Nagyon szeretnénk, hogyha ilyen tudástár létrehozása irányába is el tudnánk menni. Ebben a bizottság vállalni fog feladatot a civil szervezetekkel és a minisztériumokkal együttműködésben, hogy ebbe az irányba el lehessen menni.

Az oktatás területén, igaz, hogy a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól most nincsenek itt, de azon kívül, hogy a programok felvillantásra kerülnek, én jó magam a zöldovikat és az ökoiskolákat felügyeltem, pontosan tudom, hogy ez így sajnos semmit nem ér, és most nem kormányokra akarok mutogatni, mert kormányok jönnek-mennek, sajnos a parlagfű marad, és állandó, nincs pártszíne, ezért közösen kell valamilyen módon megoldást találni. Ezért az lenne a tiszteletteljes kérésem, hogy az oktatás témájában valamiféle konkrétabb anyag szülessen már. Ezt persze tudja segíteni a tudástár, megvan az összes iskolának az e-mailcíme, azok a pedagógusok, akik ezzel foglalkoznak, hogy lehet beépíteni hosszabb távon tantervbe, és még lehet sorolni, tehát ne csak általában legyen valami, hanem nagyon konkrétan szeretnénk látni, hogy mi az elképzelése a minisztériumnak ezen a területen.

Önkormányzatok. Az önkormányzatokat felügyelő minisztériumtól van itt valaki? *(Közbeszólás: Elment.)* Most ment el. Hát akkor majd a bizottság továbbadja. A legegyszerűbb, ha a államra várunk, az a legkényelmesebb dolog, mi ezt szeretnénk elkerülni, ezért mindenkinek feladata van. Ezért az lenne a tiszteletteljes javaslat, hogy ez a minisztérium a kerekasztallal együtt az önkormányzatoknak is egyfajta best practis irányába mondjon valamit, mit lehet csinálni az önkormányzatnak. Kérem szépen, ma a legnagyobb médiabirodalom az önkormányzatoknál volt, előre lehet menni, össze lehet rakni nekik, hogy hogy és mint tudják tájékoztatni a lakosságot. Nem kerül plusz pénzbe, hát ott a tévéjük, ott a rádiójuk. Akkor miért nem megyünk ebben előre? Miért nem használjuk ki ezeket a dolgokat? Mondjuk meg, hogy mit és hogy lehet csinálni.

Felmerült a gazdálkodóknak ez a komplex oktatási kérdésköre. Sokat nem tudunk várni, a Vidékfejlesztési Minisztérium azt szeretnénk, hogyha a kerekasztallal koordinálva nagyon egyértelműen összerakná azt az anyagot, ami komplexen megközelíti ezt a történetet.

Mert mindenkivel személyesen a jelenlegi előadók nem fognak tudni beszélni, tehát kellene valami anyag, amivel előre tudnánk menni.

Közmédia. Itt a bizottság vállalna ebben feladatot azzal kapcsolatosan, hogy megpróbáljuk körbejárni, hogy a közmédia milyen módon tudna a tájékoztatásban részt venni és hogyha ez az első lépcső megvan, akkor megnézzük, hogy a kereskedelmi médiák hogyan tudnának erre a dologra rákapcsolódni.

Az egy százalékos koncepció. Ugye sok mindent hallottunk, nagyon fontos lenne, hogy ne csak állami feladatokat váltson ki az egy százalék, ne csak a költségtakarékosságot váltsa ki, hanem valóban új szint hozzon ez az egy százalék a parlagrafűvel kapcsolatos csatában. Nagyon szeretnénk, hogyha elfogadásra kerülne 25-ig, egyeztetve a kerekasztallal, civilekkel, hogy mire kívánják ezt elkölteni a társtárcákkal, mert hogy egyébként nagyon jó a pályázat, de talán szeptemberben pályázatot kiírni kevésbé hasznos, mint hogyha most tesszük ennek a pályázatnak a kiírását. A munkacsoport elkezdte, letett egy anyagot, ha a társtárcákat sikerülne bevonni, és nagyon fontos, hogy a kerekasztal ehhez becsatlakozna, és hogy legyen egy stratégia, amit meg lehet fogni, hogy ez Magyarország parlagrafű stratégiája. Tehát annak örülnék, hogyha ennek a mai találkozóznak az lenne az eredménye 25-ig, hogy valamiféle nulladik változattal bírunk, és pontosan tudjuk a cselekvési tervet ezzel kapcsolatosan.

Sok olyan apróság felmerült, aminek szintén örülnék, hogyha meg tudnánk nézni. Belterületi eljárással kapcsolatosan. Azt mondták, hogy most ez így ma nem működik. Legyen jogszabályi javaslat konkrétan, hogy akkor hogy fog működni. Hozzák ide, szerintem a kormánypárti képviselők fogják ezt tudni támogatni, hogy a lehető leggyorsabban előre tudjunk menni, és az ellenzék is be fog állni e mögé.

Pollen-adatszolgáltatás, riasztási rendszer, hogy lehet ezt megoldani. Tényleg, nagyon fontos, hogy mi történt az előző héten, de még fontosabb, hogy mi történt ma. Ebben szerintem, hogyha bármiféle anyag készül, előre lehetne menni.

Amivel bajban vagyok, az az állami intézmények kérdésköre. Azt se tudom, hogy kihez forduljak nagy hirtelenjében. Itt valószínű, hogy a kormánypárti képviselőtársaimra fogok majd hagyatkozni, hogy ebben próbáljanak meg segíteni, mert szerintem az abszolút helyén van, amit Bödecs Barna mondott, hogy nem lehet egyik kézből azt mondani, hogy tilos és büntetem, a másik kézben meg hagyjuk, hogy fertőzzön az ott lévő parlagrafű.

Azt szeretnénk kérni a két bizottságtól, az oktatásitól, az egészségügyitől, hogy a kerekasztalba minél intenzívebben kapcsolódjanak be, hogy már ott ez a közös munkálkodás meglegyen, ahogy az agrártól és a saját bizottságunktól ez a becsatlakozás megtörtént, hogy minél több bizottság becsatlakozik a parlagrafű kerekasztalba, megint csak a munkát tudjuk hatékonyabbá tenni.

Kutatás felmerült, nem rövid távú, de hogyha soha nem indulunk ezzel kapcsolatosan, akkor nem lesz eredmény.

A prevencióköltségről volt szó, abban megint csak azt gondolom, hogy a teljes parlagrafű-mentesítés költségét ma nem látom, hogy ki az a bátor, aki egy ilyenre merne vállalni.

Én csak néhány próbáltam felsorolni azok közül a feladatok közül, amiket érintettünk vagy amiket előzetes konzultációk alapján összeszedtem. Én azt szeretném, hogyha május 25-én úgy tudnánk a tükörbe nézni, hogy megtettük, amit megkövetelt a haza, és valamiféle előrelépés lenne, ezért, hogyha bármi kérdés van az itt elhangzott feladatokkal vagy bármivel kapcsolatban, tegyék meg, hogy ne várják meg a 25-ét és ne akkor tegyék fel, hanem kiabáljanak, akár a kerekasztalnak, akár nálunk a bizottságnál, mert csak így tudunk előremenni.

Mindenkinek jó munkát kívánok, merthogy eddig is sok munka volt, de ha az szeretnénk, hogy már ebben az évben egy kicsit jobb legyen, akkor nagyon intenzív munka kell, és a hosszú távú gondolkodás alapjait le kell tenni. Az EU-val kapcsolatos dolgokat meg

csak javasolni tudom. Ebben volt magyar kezdeményezés, Áder képviselő úrnak volt kezdeményezése, ami alapján kiírásra került egy-két pályázat, ha jól tudom. Van olyan magyarországi szervezet, amelyik ebben részt tud venni, minden ilyen dolog örömteli, és az oktatásnál ne feledkezzenek el a meglévő EU-s pályázatokról, hiszen azt gondolom, egy kis leleményességgel simán lehet a KEOP-osokból, meg egyebekből oktatásra, tájékoztatásra forrásokhoz jutni.

Köszönöm szépen. Nekem egyetlen egy feladatomban van még, hogy bejelentsem, hogy május 2-án 9 órakor lesz a következő ülésünk. Köszönöm még egyszer.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 18 perc)

Dr. Oláh Lajos
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia